
Zpravodaj

**SMIŘIC, RODOVA
a HOLOHLAV**

4

16. prosince 1996

Foto: Václav Prostředník

Jak Smiřice určitě neznáte

Snímek pana Prostředníka na titulní straně je uveřejněn ze dvou důvodů. Jedním z nich je ukázat čtenářům Zpravodaje naprosto netradiční pohled na areál zámku i s kostelem z ptačí perspektivy. Druhým důvodem je to, že první zpráva z radnice uvádí, že smiřický zámecký areál s kostelem je národní kulturní památkou.

INFORMACE Z RADNICE

Národní kulturní památka

ve Smiřicích

Stavba vrcholného baroka s evropským významem – smiřická zámecká kaple (kostel) – byla prohlášena nařízením vlády České republiky ze dne 16. srpna 1995 za národní kulturní památku.

Okresní úřad v Hradci Králové proto dne 9. července 1996 vydal na základě doporučení Ministerstva kultury České republiky ze dne 22. dubna 1996 toto rozhodnutí (pro čtenáře Zpravodaje ve zkráceném znění – plné znění i s mapkou ochranného pásma je na Stavebním úřadě ve Smiřicích):

Článek 1

Území zámeckého areálu ve Smiřicích, vedené v ústřední evidenci památek pod rejstříkovým číslem 700, je s bezprostředním okolím prohlášeno jako ochranné pásmo nemovité kulturní památky.

Článek 2

Důvodem ochrany je architektonicko-historický a urbanistický soubor nemovitých kulturních památek, tvořících ojedinělý areál, situovaný do málo porušené polabské krajiny: zámecká kaple (kostel), zámek s parkem a soubor hospodářských budov včetně bývalého pivovaru. Patří sem i socha sv. Jana Nepomuckého v sousedství kostela i funkcionalistická stavba budovy Městského úřadu z 30. let tohoto století.

Všechny tyto hodnoty je třeba ochraňovat před necitlivými zásahy formou ochranného pásma.

Článek 3

Ochranné pásmo zahrnuje kromě uvedených staveb i území parku, bývalé zámecké zahrady, malého i velkého stadionu, park dnešního závodu Danisco Ingredients a přilehlé území a ulice.

Článek 4

Ochranné pásmo je z důvodu přehlednosti a významu jednotlivých partií členěno na 4 části (zóny I., II., III. a IV):

- a) Jádrem ochrany je vlastní architektonický soubor zámeckého areálu s kostelem.
- b) Plochy určující specifiku architektonického souboru.
- c) Plochy dotvářející lužní dynamickou kompozici.
- d) Plochy doplňující.

Hlavní kompoziční osu tvoří ul. Palackého a vedlejší kompoziční osu tvoří Mlýnská ulice.

Území ochranného pásma kulturní památky

Hranice ochranného pásma smiřické nemovité kulturní památky sleduje v prostoru za zámek tok řeky Labe až k elektrárně. U elektrárny začíná hranice sledovat bývalý tok neregulovaného Labe (kolem velkého stadionu) a v Mlýnské ulici navazuje na bývalý Mlýnský náhon, který je v prostoru města zatruben. Za Žižkovou ulicí navazuje na bývalou vlečku (ulicí A. Malé a ulicí U Vlečky) nyní už bývalého lihovaru. Hranice tohoto území pokračuje za parkem podniku Danisco Ingredients zpět k Labi.

Článek 6

1. V ochranném pásmu zón I. až III. a v obou kompozičních osách není dovoleno provádět takové zásahy, opatření a změny, které by buď přímo nebo ve svých důsledcích narušily

hodnoty nemovitých kulturních památek a s nimi související prostředí nebo které by uplatnění těchto hodnot omezovaly nebo znemožňovaly. Tyto zásahy se týkají:

- urbanistické struktury ochranného pásma určené dochovanou historickou půdorysnou a hmotnou skladbou, výškovou konfigurací a měřítkem zástavby,
 - vysazování zeleně, která by svým charakterem byla v rozporu s historickým významem území,
 - umísťování reklamních prvků na nemovité kulturní památky nebo do jejich bezprostředního okolí, situování drobných účelových objektů (stánky, telefonní budky, veřejné WC apod.), které by mohly narušovat jejich vzhled a funkci,
 - architektonického řešení novostaveb (zejména ve stavebních prolukách a po provedených demolicích) a řešení přestaveb či stavebních úprav dosavadních objektů, jež budou navazovat na charakter dochovaného prostředí a budou je dotvářet přiměřenými prostředky soudobé architektonické tvorby,
 - úprav a staveb komunikací, staveb vodohospodářských, terénních, vrchního i podzemního vedení sítí, jež musí respektovat zachování památkových hodnot ochranného pásma a totéž platí při povolování odstraňování staveb,
 - při veškerých zásazích do terénu na celé ploše ochranného pásma (včetně plochy doplňující a na obou architektonických osách) budou tyto záměry konzultovány s územně příslušným archeologickým pracovištěm (v současné době archeologické oddělení Muzea východních Čech v Hradci Králové) a to již ve fázi projektové přípravy a jejího schvalování, kdy bude dohodnut způsob archeologického výzkumu formou předstihu nebo záchranného dohledu. Důvodem k těmto opatřením je původní osídlení území včetně středověké vodní tvrze.
2. Hodnoty souboru památek v ochranném pásmu budou respektovány při zpracování a schvalování všech kategorií a stupňů územně plánovací dokumentace, včetně zpracování urbanistických studií, projektové dokumentace staveb a jejich úprav, vydávání územních rozhodnutí a stavebních povolení a dalších řízení ...
 3. V zóně IV. a v ploše doplňující bude dbáno všech předchozích zásad v podstatně umírněnější míře, především však bude důsledně respektována zásada pohledového nenarušení zámeckého areálu neuváženou výškovou zástavbou nebo výsadbou a pěstováním neúměrně vysoké zeleně.
 4. Všechna opatření, zásahy a změny ... je třeba předem projednat a odsouhlasit s výkonným a územně příslušným orgánem státní památkové péče ...
 6. Vlastnická práva ani dosavadní způsob obhospodařování nemovitostí v ochranném pásmu nejsou dotčeny. Vlastníci, případně uživatelé a správci objektu, jsou povinni udržovat je v řádném stavu, provozuschopném a neohrožujícím okolí.
 7. Dohled nad dodržováním podmínek ochrany v uvedeném pásmu zabezpečuje Městský úřad ve Smiřicích, Stavební úřad ve Smiřicích reprezentovaný v současné době odborem výstavby a životního prostředí MěÚ, Okresní úřad v Hradci Králové jako územně příslušný orgán státní památkové péče ve spolupráci s Památkovým ústavem v Pardubicích.
 9. Platnost tohoto rozhodnutí není časově omezena.
 10. Porušení tohoto rozhodnutí bude sankcionováno podle příslušných zákonů.

V Hradci Králové dne 9. 7. 1996, podepsán ing. Jiří Vlček, přednosta Okresního úřadu v Hradci Králové

Slovo starosty

Vážené občanky, vážení občané,

blíží se dny, v nichž se scházejí rodiny u štědrovečerních stolů a stromečků. Sám smysl oslavy, zimní slunovrat, později zrození Spasitele, v obou případech radosti z naděje, je setřen materialistickým chápáním života. U lidí na prahu druhého tisíciletí převažuje radost z předmětů. Její mírou se stala bohatost stolu a cena, ne citová hodnota dárku. Mírou člověka pak majetek a moc.

Rodinný večer prozářený láskou nahrazuje často studené světlo obrazovky, víc odcizující než sbližující.

Takřka současně probíhá i oslava vstupu do nového roku. S mírnou nostalgií vzpomínám na rodinná setkání, při nichž tu s obavou, tu s nadějí bylo probíráno přicházející údobí. Pochopitelně s pohoštěním a se sklenkou. Lituji toho, že s mnohými účastníky se setkám – možná – až je budu následovat na cestě do neznáma. Více lituji toho, že mnozí lidé nahradili sklenku několika lahvemi a že přelom roku, tradičně provázený polibkem a přáním, dnes probíhá za výbuchů různých „pyrotechnických hraček“. Protože vím, o čem mluvím, varuji. Před úrazem i před kocovinou.

Vám všem, občanům, městu i národu přeji brzký návrat ke skutečným hodnotám. Ke vzájemnému porozumění, lásce, schopnosti radovat se z úsměvu blízkých. Považovat za dar schopnost úsměv vyvolat.

Přeji sobě i vám, aby se lidé opět stali lidmi a přestali být počítacími stroji, vybavenými citem závisti.

Na závěr chci poděkovat těm, kteří si dokázali lidské hodnoty zachovat a nezištně jednat ve prospěch svých spoluobčanů. Mezi jinými třeba panu Opletalovi st., který společně s paní Holmanovou a paní Tykalovou organizují výlety pro starší občany. Jsou čítankovou ukázkou nezištnosti a ochoty.

Stejně tak patří dík panu Krupkovi st. z Rodova, který i když s obtížemi, přece se snaží o úpravu obce.

A to je skutečně všechno, co jsem chtěl říci. Takže, hezké Vánoce a „Na zdraví!“ do nového roku 1997.

Váš starosta ing. Lubomír Kupka

PF 1997

Jaký byl?

Byl rok 1996 úspěšný či neúspěšný? Tuto otázku si kladu několik dní před koncem tohoto roku 1996 a vzápětí si odpovídám:

Do úplné úspěšnosti mu něco málo chybí. To něco málo představuje milion – milion korun, o který se obecní pokladna dle propočtu a předpokladů nenaplnila. Za tuto částku měl být

zhotoven úsek kanalizace přes objekty fy MEROV, kolem fary až k domu čp. 47 – to je až k Jarinovým.

Neúspěšný však rok 1996 nebyl. Podařila se řada dobrých věcí. Je tu nová komunikace a nové chodníky ve Smiřické ulici a v ulici Na Kopečku. Byly restaurovány sochy svatých Na Lávkách a opravena střecha na budově školy. Byl dokončen rozvod telefonní sítě a počet těch domů, které nemají v provozu telefon, by se dal spočítat na prstech. Je opravena požární nádrž a je upraveno i její okolí. Navzdory nepříznivému počasí se děti v létě vykouply v čisté vodě. Podařilo se opravit spojovací chodník podél železniční trati do Smiřic. I upravenost obce se podařilo proti roku minulému v tomto roce zlepšit. Za to patří poděkování vám všem, kteří jste se o to přičinili.

Všechny stavební úpravy v obci přinášely pro naše občany řadu nepříjemností, které museli překonávat. Proto bych chtěl využít této příležitosti k poděkování za pochopení a trpělivost, kterou jste projevíli.

Za obecní zastupitelstvo i za sebe přeji všem občanům šťastné a spokojené Vánoce. V příštím roce pak vám přeji pevné zdraví, mnoho radosti, úspěchů a pohody.

Miroslav Hlava, starosta Holohlav

Zprávy z městského zastupitelstva

- Zpravodaj vychází jedenkrát za čtvrtletí. I městské zastupitelstvo zasedá většinou jednou za čtvrtletí. Nemá-li se zdržet vydání Zpravodaje, nedá se vždy čekat na nejnovější zprávy ze zastupitelstva. Zastupitelstvo se např. mělo sejít v polovině září. Sešlo se, ale... v nedostatečném počtu. Bylo svoláno znovu o 14 dnů později – až v prvním týdnu měsíce října (to už jste měli třetí číslo Zpravodaje doma). Proto jsou zprávy z radnice opožděné prakticky téměř o 3 měsíce. Jsou však vybírány hlavně ty zprávy, které neztrácejí na aktuálnosti.
- Ještě dopoledne v den předání Zpravodaje č. 3 do tisku platila zpráva: Po zaplacení částky přibližně 52 000 Kč bude patřit bývalá prodejna Domácích potřeb (nyní MAGNET) definitivně městu. Avšak již odpoledne téhož dne přišel pan starosta s tím, že nástupnická organizace MAGNET přišla k soudu s „novými podklady“ a všechno hned vypadalo jinak. Město by mělo zaplatit dokonce 2 a půl milionu Kč a ještě dosti velké úroky. Definitivní slovo by v této věci měl říci soud.
- Městský úřad nabízel k pronájmu dům čp. 17 – je to dům, ve kterém je koloniál pí Slušítkové. O pronájem se přihlásili celkem 3 zájemci. Zastupitelstvo většinou hlasů „přikleplo“ pronájem tohoto domu pí Slušítkové. To proto, že pí Slušítková zde chce rozšířit sortiment služeb. V první řadě by zde měl být zachován prodej potravin. Dále by zde měla být po rekonstrukci celého domu zřízena textilní prodejna a prodej kožené galanterie. V patře budovy by měla být ještě půjčovna strojů na čištění koberců a sběrna prádla.
- Tvrdým oříškem pro město je stále dostavba sálu Dvorana. Na zaplacení letošní pohledávky chybí městu kolem 3 milionů korun. Není to vinou špatného hospodaření radnice, ale změnou rozpočtových pravidel státu. Zastupitelstvo odhlasovalo souhlas s požádáním o poskytnutí půjčky od České spořitelny. Počítá se s půjčkou na dobu působení současného

zastupitelstva (aby tímto dluhem nebyl zatížen rozpočet budoucího zastupitelstva). Půjčka bude použita na co nejrychlejší dostavbu tohoto jediného kulturního zařízení města. Objekt sálu Dvorana by měl být stavebně dokončen v polovině příštího roku (1997). K zahájení provozu však bude chybět ještě vnitřní vybavení.

- 17. listopadu 1990 se uskutečnila ve Smiřicích významná kulturní akce. Na domě čp. 237 v Brigádnické ulici byla odhalena pamětní deska skladateli Bohuslavu Martinů a Stanislavu Novákovi. Autorem pamětní desky byl rodovský rodák – akademický sochař a medailér Milan Knobloch. Mistr Knobloch se dožívá 75 let. Při této příležitosti nabídl našemu městu své celoživotní medailérské dílo. Pro město to je velmi cenný dar a bude přemýšlet o důstojném umístění této sbírky (do doby vzniku nové Pamětní síně města). Zastupitelstvo jednomyslně odhlasovalo, aby bylo rodovskému rodákovi Milanu Knoblochovi uděleno Čestné občanství města Smiřic.
- Byt v domě čp. 163 (po pí Fumferové) je opraven a stává se služebním bytem ve vztahu k hasičské zbrojnici. Bude zde opět i ohlašovna požárů.
- Rovné střechy na obecních domech i na školních budovách už potřebovaly opravy a z rozpočtu města vyčerpaly nemalé prostředky. Do havarijní situace se dostala i střecha na mateřské škole. Opravu nabídla stavební firma PERFEKT, která provede opravu ve dvou etapách. Tím umožní městu financování této opravy také ve dvou splátkách.
- Stavebním úřadem už byl vydán demoliční výměr na dům čp. 122 v Mlýnské ulici. Vše závisí na vystěhování těch, kteří zde bydlí.
- V závěru jednání městského zastupitelstva starosta ing. Kupka upozornil na to, že někteří členové zastupitelstva se neúčastní jednání.
- Zasedání městského zastupitelstva jsou veřejná. Po ukončení jednání zastupitelstva mají možnost i občané vznést své připomínky a dotazy. Tentokrát zde přednesl petici obyvatel z domu čp. 218 v Nádražní ulici pan Bohumír Šmejda. Nájemníci tohoto domu si stěžovali na špatně provedenou opravu vozovky před jejich domem. Stejně by měli možnost vznést své případné dotazy, připomínky i požadavky i ostatní občané města. Proto by bylo dobré, kdyby jich na zasedání zastupitelstva přicházelo více. Měli by možnost vidět rozhodování těch, kterým dali ve volbách svůj hlas.

9 v dějinách Smiřic

1619

Eliška Kateřina Smiřická

Také vás v dnešní době znepokojují velká množství krádeží, spousty majetkových machinací, sporů a podvodů, daňových úniků...? Také si myslíte, že to všechno je jen důsledkem politiky státu – vlády? Věřte tomu, že všechny ty nepravosti nejsou ani zdaleka produktem poslední doby.

Doporučuji vám vypůjčení a přečtení dvou knih z naší městské knihovny: Manželky a milenky českých králů a Děti a levobočci českých králů. Zde byste se dověděli hodně o láskách a nevěrách na panovnických dvorech. V těchto dvou knížkách byste se také dočetli, že sňatky byly ve vládnoucích rodech cestou k udržení nebo rozmnožení majetku. Kvůli majetkům byly příslibovány ke sňatku i sotva narozené dcery. Ještě zcela nedospělí chlapci měli již předem určené budoucí nevěsty – často docházelo k uzavírání sňatků v nedospělém věku. Aby rod nepřišel o svůj majetek, brali se spolu i velmi blízcí pokrevní příbuzní.

K získání, udržení i k rozhojnění majetku se používalo i zcela nečestných metod. Žádnou zvláštností nebyly ani vraždy či věznění i nejbližších příbuzných.

Lidstvo už je takové – pokud je někde soustředěn větší majetek, pokud mají jedni víc než ti druzí, nastupuje závist, podvody, korupce, krádeže apod.

Přejdeme k našemu datu s „9“ – půjde zase o rok 1619. I když jsem k tomuto datu předložil čtenářům několik událostí, věřím, že zájemci o historii Smiřic a Smiřických si se zájmem přečtou i tuto kapitolu z dějin. Bude se jednat nejen o velký majetek, ale i o „velkou lásku“.

V minulých číslech Zpravodaje skončilo povídání o významné osobnosti českých dějin z doby před památnou bitvou na Bílé hoře – o Albrechtu Janu Smiřickém. Bohatý a vlivný muž – to mu však nebylo nic platné – ve 23 letech umírá na plicní rodovou nemoc. Nedá se nic dělat, ale pozornost musíme obrátit k majetku. Na tehdejší dobu se jednalo o jeden z největších majetků (ne-li vůbec největší) v Čechách. Vždyť Smiřickým v té době patřila panství: Hrubá Skála, Navarov, Trosky, Mílovice, Šarovcova Lhota, Úlibice, Semily, Hořice, Dymokury, Náchod, Kostelec nad Černými Lesy, Uhříněves, Turnov, Malá Skála, Dub, Miletín a jistě další.

Kdo získá všechno toto velké bohatství? Na jednu stranu se nabízí snadné řešení – dědici. Kdo připadal po smrti Albrechta Jana v úvahu. Z mužů to mohl být už jen Jindřich Jan Smiřický. Ten byl ale označován za méněcenného, dementního, mentálně zaostalého – ale i za šíleného a nelítostného i za blbého. Dá se říci, že on vypadnul „ze hry“ – protože podle právních hledisek byl nesvéprávný a tudíž neschopný dědění.

Potom už zbyli dědicové po přeslici – Markéta Salomena Smiřická a Eliška Kateřina Smiřická. Která dostane přednost?

Od majetku přejdeme k vylíčení pikantního milostného vztahu té doby. Můžeme si říci, že to byla Eliška Kateřina, která si láskou zkomplikovala své životní osudy. Tato šlechtická dcera Zikmunda Smiřického se v letech 1607 až 1608 dle tehdejších mravnostních zákonů nepřípustně „spustila“ s nerovným člověkem – udržovala milostný vztah s poddaným.

Milostný románek vyšel najevo. Otec ji nechal uvěznit na zámku Kumburku u Jičina a rodina ji pak přestala brát na vědomí. Přečtěme si, co o tom napsal v Historii české Pavel Skála ze Zhoře:

„Zikmund Smiřický... buď z domnění a osočení pouhého dal svou dceru nejstarší vězením bezpečným na jednom zámku svém vysokém opatřiti, protože by se s nákým, dobře-li si pamatuji, kovářem nebo s kýmkoli člověkem rodu a řádu sedlského seznámiti a snad i nepoctivě chovati měla. V kterémžto vězení ta nectná šlechtična, již mnozí hrubě litovati, jakoby se jí v té věci patrná křivda a bezpráví, buď od samého otce neb od pomlouvačův jejích dala, byla dosti tence chována a opatrována; a kdyby byl týž otec její tak brzo po tom snížení jejím prostředkem smrti časné z tohoto světa vykročil, byl by snad i časem také tu přísnost svou pozměnil a uznaje nevinu její, i na milost ji přijal a k svobodě dcerovské zase navrátil. Po smrti pak jeho druhá dcera, sestra její mladší Markéta Salomena, která pojala sobě za manžela Jindřicha Slavatu z Chlumu a z Košunberka, neprokázala k ní také vlídnosti žádné.“

Zikmund Smiřický zemřel již v roce 1608 a už nemohl podle Pavla Skály ze Zhoře „přísnost svou pozměnit, na milost ji přijmout a svobodu dcerovskou navrátit“. Její sestře Markétě Salomeně naopak vzhledem k vidině dědictví velmi vyhovovalo, že její sestra je uvězněna. Proto také v roce 1619 znovu otevřela otázku provinění Elišky Kateřiny. Došlo ke hledání důkazů viny, aktéři jejího milostného vztahu byli vyslýcháni.

Vyslýchána byla služka Elišky Kateřiny Eva Hlavatá z Přehvozdí – o milostných pletkách své paní vypovídala dne 24. října 1619 – z její výpovědi vyplývá, že o těchto milostných stycích věděla a pomáhala je zprostředkovávat:

„Eliška Kateřina... na paní mateř svou naříkala, že jí vždycky laje, že není pěkná a že nerovně chodí, a kdyby věděla kterák, že by přeč do některého města ušla a tam se šitím živila.“

Služka Eva dále dosvědčila, že se její paní zřejmě z nedostatku šlechtických kandidátů zajímala postupně o poddané Martina Rosporejta, Jiříka barvíře a také o kováře Jiříka Wagnera.

„... toho Jiříka kováře tak zamilovala, že se nikterak od toho odvésti nedala a mne prosívala, abych se pomohla Pánu Bohu za to modliti, aby se jí za manžela dostal. Když sem já ji z toho vyvozovala a předkládala, že to býti nemůže, jsouc on prostý člověk a ona tak vysokého rodu, na to mi odpovídala, že budou znamenité veliké války a mory, mnohý věci se promění a rodiče mohou pomřiti, a předkládala některý písma svatá, že mnozí svatí zač sou se Pánu Bohu modlívali, to obdrživali.“

Roku **1619** – v sobotu po sv. Havlu (19. října 1619) byl vyslechnut i milenec **Elišky Kateřiny Smiřické** Jiřík Wagner z městečka Hodkovic. Nejdříve v podstatě vysvětlil, jak došlo k prvním setkáním obyčejného kováře se šlechtičnou **Eliškou Kateřinou**:

*„Toho jsem dobře povědom, že asi přede dvanácti lety chodila ke mně Eva prادلí, kteráž sloužila u panny **Elišky Kateřiny**, šlechtičny z **Smiřic**, do kovárny na zámku Kostelci, když jsou co v fraucimoře potřebovaly aneb polámaly, musel jsem jíti a jim to opravití aneb udělati, co jest jim potřeba bylo. A tu jest **Eliška Kateřina**, šlechtična z **Smiřic**, se zdaleka dívala, ale ponejprv*

*dokonce se mnou nic nemluvila. Musel sem začastý nahoru chodívati a jim všeliké potřeby udělati, takže mi není možné, abych ty potřeby mohl vymluviti, co jsem do fraucimoru udělal, však ponejprve za dlouhý čas **Eliška Kateřina** se mnou nic nemluvila, než ta pradlí se ke mně vždycky přitovaryšovala a dobře se mnou byla, jako bych měl její býti, ale já sem se toho dokonce nenadál, aby taková její lahodná řeč měla k tomu připraviti, neb když jest ona mně dobrá slova dávala, já jsem jí zase dával.“*

Jiřík Wagner nejdříve ve své výpovědi vylíčil, jak se stýkali se služebnou Evou a o čem spolu mluvili:

*„Jest proti kovárně studnice na zámku Kostelci, tu jsme se spolu začastý scházeli u tý studnice. Tak Eva několikrát ke mně promluvila: Och, což jeden člověk o vás mnoho smejší a sobě vás velmi vychvaluje, vy toho, pokud živý hodný nejste. Já zase promluvím: Co jest to pak za vosobu, že mně sobě tak hrubě vychvaluje, povězte mi. Tu mne Eva prosila, abych žádnému v tom se nesvěřoval, že mi poví, a tu jsem jí k libosti musil zaříkati, že žádnému nepovím. I pověděla, že jest **Eliška Kateřina, šlechtična z Smiřic**. Mně to bylo divno a nechtěl jsem hned věřiti, ale ona Eva odpověděla, abych věřil, že jest věrná pravda. A pravila, že ona nemůže vyrozuměti, pro kterou příčinu mne sobě tak vychvaluje.*

Řekl jsem jí, Evě: To jest Evo všecko daremný chválení, pro kterou by příčinu ona mne tak hrubě chválila?

Ona řekla: Jižť já nevím, co jest ona sobě na vás uhlídala. A tu mne pro Boha prosila, abych se v tom žádnému nesvěřoval.

Já k ní zase odpovím: Měl bych se v čem svěřovat, můžete se toho nebáti. Měl bych co povídati, já vo vaši a vo její chválu hrubě nestojím. A odšel sem od ní.“

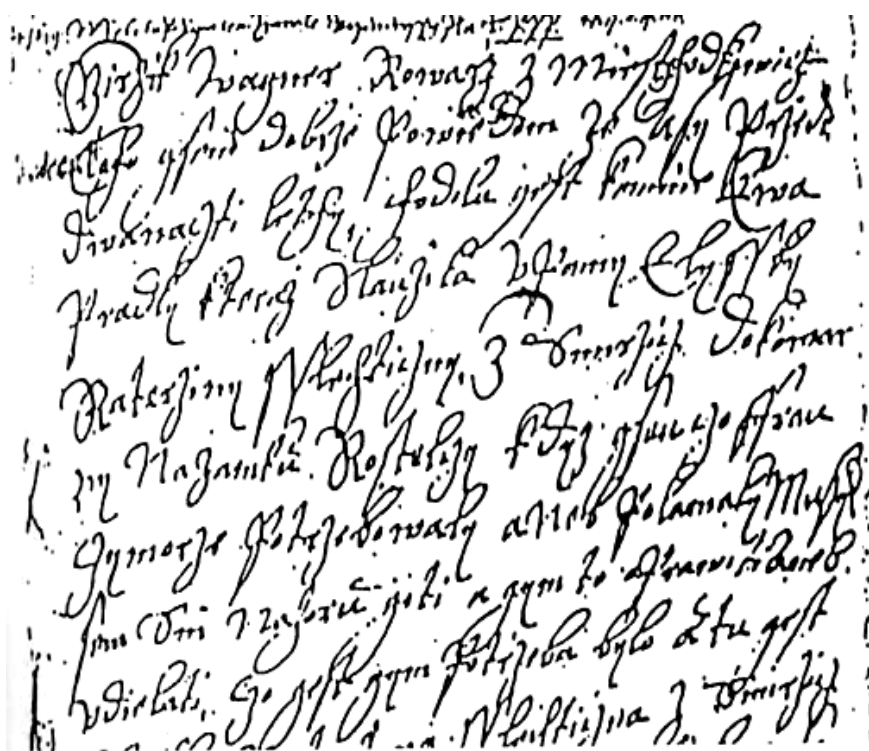
Kovář Jiřík Wagner a služka Eva se často vídali. Eva Jiříkovi přinášela do kovárny svíčky, šátky, vejločky i věnce. Jiřík tyto věci s poděkováním přijímal. Když obdarovávání stále pokračovalo, řekl služce, aby už tyto věci nenosila, protože jich má už dosti. Podle Jiříkovy výpovědi mu služebná Eva odpověděla:

*„Vy se domníváte, že já vám je dávám, než jde to z rozumnější hlavy nežli já jsem. Já jsem je musila k vám nositi. Já se ji ptám, z který to pak tak rozumný hlavy to jde a kdo mi je posílá? Ona odpověděla, že **Eliška Kateřina** šlechtična všeckny mi je posílá. Ptal jsem se, pro kterou příčinu jest mi od též **Elišky Kateřiny** šlechtičny takové vejločky a šátky nosila, kdybych byl věděl, že jsou od panny šlechtičny, že bych jich byl od ní nepřijal. A ona, Eva, se tu posmívala a pravila, že jest je musila ke mně nositi.“*

Začalo to posíláním dárků a pokračovalo to vymýšlením záminek k tomu, aby kovář Jiřík Wagner musel přijíti na zámek. V jednom případě posloužila za záminku truhlička. Nejdříve si paní šlechtična nechala u kováře tuto truhličku zhotovit. Potom vzkázala pro kováře, aby přišel truhličku opatřit zámkem. Přišel tedy na zámek. Se služkou Evou šli pro truhličku. Ta byla pod střechou v koutě v jakési díře. Dále opět využijeme Jiříkovu výpověď:

*„... **Eliška Kateřina** již byla u tý truhličky i lezla pro ni a prosila mne, abych ji spravil, aby ji mohla zamykati. Já jsem proti panně šlechtičně jakožto proti vrchnosti své klobouk sňal a pravil jsem, že jí to udělám a chtěl jsem zase odjít, ale ona mne zdržovala, abych tak nepospíchal, a tu se mne ledacos vytazovala. A když se dosti se mnou namluvila, potom mne pustila. A když sem to udělal, tehdy jsem šel nahoru a přibíjel sem to, co potřeba bylo, k té truhličce a shodil jsem klobouk. Tu Eliška šlechtična dokonce nechtěla, abych pro ní klobouk smykal, zase mi jej na hlavu sázela. A když jsem jí Vaší Milost říkal, tehdy také nechtěla, než abych s ní mluvil jako s jinou prostou děvečkou. Já jsem dokonce nechtěl, než činil jsem jí poctivost, jakž poddanému k vrchnosti své náleží.*

Uveřejněná fotokopie je ukázkou ze zápisu o výpovědi kováře Jiříka Wagnera. Je to psáno v češtině – přečtete to? Zkuste sledovat začátek: „+1619 v sobotu po svatém Havle učinivši na + p.p.p. Jiřík Wagner z měst. Hodkovic svědčil takto: Toho jsem si dobře povědom ...“
Na doplnění: zn. + p.p.p. = přísaha na kříži.

Když jsem jí tu truhličku spravil, tehdy jsem chtěl zase odjít a ony mne nechtěly pustiti, než abych s nimi rozprávěl. Tu Eva hned šla od nás a zavřela dveře po sobě a nechala nás na tý loubi samejch. Pravila, abych s **Eliškou Kateřinou** šlechtičnou mluvil. Já ji pro Boha prosím, aby mne ven pustily, neb jsem se bál, aby na nás někdo nepřišel. Dotčená pak Eva pradá byla vně přede dveřmi a **Eliška Kateřina** šlechtična zůstala se mnou. Tu jest Eva skrze dveře ke mně promluvila, abych se dokonce nic nebál, že ona bude míti pozor na to, aby žádný na nás nenatrefil a šla dolů od nás. Tak **Eliška Kateřina** se mnou tu šprýmovala a pravila, proč se tak bojím, by pak vlastně někdo věděl, že s ní mluvím, že by se ráda chtěla na toho člověka podívati, který by ji měl v tom zraditi, abych se nic nebál, ale mluvil směle jako s jinou prostou děvečkou. Já jsem dokonce nechtěl, ale činil sem ji poctivost. Tak ona, **Eliška Kateřina** šlechtična, ke mně přistoupila a mý ruce, že jsou a byly černé, mocně mi je brala do svých rukou a vobjímala je, prosíc mne vždycky pro Boha, abych jí neříkal Vaší Milost, že ona tak pyšná jako já jsem, není.“

Další část výpovědi kováře Jiříka Wagnera dokazuje, že schůzky nebyly pouhým přátelským povídáním, ale postupně přecházely v milostný vztah:

„A tu již což nejpěknější slova mohla vymysleti, to jest ke mně mluvila a prosila mne, abych její byl, abych ji připověděl, že ona to všechno chce dovésti a od Pána Boha uprositi, že její budu. Mně ta její řeč byla dosti divná, že tak směle ke mně mluvila, byl bych rád od ní ušel, i nemohl sem ven, že nás Eva byla zavřela. A dosti jsem se jí omlouval, že to nemůže býti, však nic platno nebylo, ona **Eliška Kateřina** šlechtična ustavičně vždycky mne prosila a vobjímala, abych jí jedný připověděl. Já ji nechtěl připověděti. Stalo se to několikrát, takové namlouvání.

Když jsem potom viděl, že tak laskavá na mne byla, nechtěl jsem více nahoru choditi. Tak jest mně Eva za častý psaní nosila, za mnou chodila a ruce lámala přede mnou, pravila: Můj milý Bože, jakej jste vy pak člověk, že nechcete s ní mluvit, já žádného pokoje před ní nemám, ona mne vždycky prosila, abych vám kázala nahoru jíti jedný na slovo, že mne již tak dlouho nebude zdržovati. Já jsem za dlouhý čas nechtěl dokonce nahoru jíti.

*Když mne tak nemohly nahoru připraviti, tehdy nějakou škodu činily, že jsem jim to musil opravit. A tu již **Eliška Kateřina** šlechtična vždycky při tom byla, pomáhaly sobě obě dvě, a tak dlouho za mnou chodily, až mne k tomu připravily, že jsem já jí, **Elišce Kateřině šlechtičně z Smiřic**, připověděl, že chci její býti, ač bych já jí byl dokonce nepřipověděl, kdyby Evy nebylo, ta jest mne vždycky k tomu měla...”*

Eva přinášela do kovárný stále další psaníčka od šlechtičny. Psaníčka někdy přinášel i Evin bratr. Na zámku bývalo stále něco polámaného – jednou to byly dveře, jindy okenice. Nakonec došlo k tomu, k čemu při velké lásce dochází – a ne jednou. I o tom bychom se mohli dosti podrobně dovědět z Jiříkovy výpovědi. Čtenáři jistě nebudou moc zvědaví na důvěrnosti a sami si vyprávění doplní. My se ještě z výpovědi kováře Jiříka Wagnera dozvíme, jak mělo všechno nakonec s mileneckým párem dopadnout:

*„... táž **Eliška Kateřina** šlechtična chtěla vždycky dokonce, abych s ní pryč šel, přinesla jednu chvíli své stříbrné pásy. Stalo se to asi tejdén před tím, když jest chtěla, abych s ní pryč šel a chlubila se, že má peníze na outratu. Stalo se, jak jest král Matyáš ponejprve do české země přijel, když se tak před ním na zámek Skály stěhovali. Já jsem dokonce od ní toho nechtěl vzíti a nevzal jsem nic, nechtěl jsem s ní jíti, dosti jest mne mnohdykrátě prosila, abych s ní šel. Já jsem jí to vždycky vymlouval a šetřil jsem ji. Domníval jsem se, že se pokud živo nevyjeví, ani Evě sem se v tom jakživ nesvěřoval, co jsme spolu měli. Více nevím.”*

Milostná aféra se nakonec přece jen neutajila. Služka Eva i kovář Jiřík byli uvězněni v Českém Dubu. Po určité době byli propuštěni. Hůře dopadla **Eliška Kateřina**, protože si ve vězení kumburského hradu pobyla celkem 11 roků. Přečtěme si, jak se potom při výslechu obhajoval Jiřík Wagner:

„Však sem ji pro Boha prosil, i tu děvečku, která pro mne chodívala, aby mi pokoj daly, že pryč uteku, neb tu o můj krk běží. Tu mi ona řekla: Nebudeš-li ke mně choditi, tehdy já napíši list, že si mi násilí učinil a nechám ho na stole a sama skočím z vokna a hlavu srazím. A ty budeš trápen a o hrdlo přijdeš. A ta děvečka taky mě napomínala, abych se nezdráhal, že ony to dobře opatří, že žádnéj nezví ...”

I sama **Eliška Kateřina** si zřejmě ve vězení uvědomila svou chybu a chtěla ji odčinit, aby se mohla dostat z vězení:

*„... **Eliška Kateřina** k tomu ke všemu, že jest s týmž kovářem zlé živa byla se přiznala, plačíce naříkala, co jest tu z vnuknutí ďábelského učinila a čeho se dopustila, že již tomu neví co říci, ale že plodu v životě žádnýho jest neměla ...*

... při tom pro Boha o milosrdenství boží prosíce, aby se jí odpustilo, více nevzpomínalo, ona že dokud živa, více se toho dopustiti nechce, ale do smrti že chce dobře živa býti a z toho pokání činiti ...”

Její lítost a prosba o odpuštění nebyly nic platné. Otec **Zikmund Smiřický** byl již mrtev. Zemřel i bratr **Albrecht Jan Smiřický**. O bratrovi **Jindřichovi Jiřím Smiřickém** už víme, že nebyl schopný dědění. Dědičkou bohatství Smiřických měla být tedy právě vězněná **Eliška Kateřina**.

Běh událostí však vzala do rukou její sestra **Markéta Salomena Smiřická** provdaná za Slavatu z Chlumu a Košumberku. Výsledky služby Evy a kováře Jiříka znovu potvrdily Eliščin hrubý

poklesek. Ustanovení zemského zřízení totiž pro případ dědictvého sporu určovalo zcela jednoznačně, že na dědictví nemá právo „... která panna panenství svého nezachovala“ a naopak **Markéta Salomena** „... k týmž svým rodičům vždycky poslušně a cerovsky se chovala.“

Navíc **Markéta Salomena** využila přátelství několika direktorů k tomu, aby získala poručenství nad nesvéprávným bratrem **Jindřichem Jiřím**. Na doklad tehdejší „korupce“ je možno uvést to, že **Markéta Salomena** pojistila za prokázané služby panu Václavu Vilémovi z Roupova na českodubském panství na tehdejší dobu poměrně velkou částku – 50 000 kop grošů. **Markéta Salomena** tak mohla jako jediná spravovat celé rozsáhlé jmění.

Jak bylo uvedeno na začátku povídání o **Elišce Kateřině**, velký majetek vzbuzuje závist a zájem druhých. **Eliška Kateřina** by sama těžko změnila svůj neblahý osud. Do hry o dědictví se vmísil zchudlý šlechtic Oto Henrich z Vartenberka. Dejme opět slovo Pavlu Skálovi ze Zhoře:

„Přišlo na mysl Otovi Henrichovi z Vartenberku, přijímím Kulhavému, kterýž právě v ty časy vdovcem byl a všem způsobu dotčené šlechtičny v arestu zůstávající, i jaké by ona k těm statkům právo podle sestry své mladší sobě pokládala, věděl – zda by jí z toho vězení nák pomoci a skrze to za manželku dostati mohl...“

Plán Oty z Vartenberka byl v podstatě velmi jednoduchý – osvobodit Elišku Kateřinu a vzít si ji za ženu.

„Pročež byv s mnohými oficíry předními vojenskými seznámen, ano i sám v turecké potržce za rytmistra vlasti své potřebovati se dav, vyjevil úmysl svůj dokonale jmenované šlechtičně a byv od ní v tom ujištěn, jestliže ji z toho přemutného obydlí vymůže, že netoliko ji za manželku dostati, ale i polovici statkův smiřických spolu s ní užiti má...“

Vida, ani v tomto případě „kuře zadarmo nehrabe“. Šlechtetné osvobození **Elišky Kateřiny** mělo být odměněno celou polovinou smiřického jmění. I podle dnešních měřítek tedy nešlo zrovna o špatný „obchod“.

„Tedy namluvil sobě některé z oficírův týchž, že spolčivše se s ním, soldátům svým dotčený zámek zlézti dali a šlechtičnu arestovanou z něho preč odvezli. S kteroužto Oto Henrich z Vartenberka ihned beze všech odkladův se oddal a po oddavcích jak jiné některé lidi poddané, tak obzvláštěně a předně úřad a obec města Jičina k ruce manželky své slibem člověčenství zavázal. V čemž neučinili mu tíž lidé poddaní odporu žádného, vědouce o tom dobře, že táž manželka jeho z rodu smiřického i řádně pochází.“

Píše se rok **1619** a Oto z Vartenberka se usadil se svou ženou **Eliškou Kateřinou** na zámku v Jičíně. Odtud se snažili spravovat kumburské, českodubské i hruboskalské panství.

Ve hře byl velký majetek. **Eliška Kateřina** jako starší měla při dědění majetku přednost. Osvobození z vězení otevřelo cestu k dědictví. To se pochopitelně nemohlo líbit **Markétě Salomeně** a jejímu manželovi Jindřichu Slavatovi. Jindřich Slavata proto jménem své manželky obžaloval Otu z Vartenberka. Ten se však nemínil dostavit před direktory v Praze. Píše se už rok 1620, na trůně je již nový český král Fridrich Falcký. Nicméně zaznamenejme, že zemský soud rozhodl ve prospěch manželů Slavatových.

Ota z Vartenberka byl uvězněn a 1. února 1620 přijela do Jičina královská komise, aby převzala statky. S komisí přišel i Jindřich Slavata. **Eliška** je sice nechtěla do zámku pustit, ale Slavata měl svůj klíč. Při prohlídce zámku si svítili svíčkami. Protože byl v prostorách zámku uskladněn i střelný prach, došlo zřejmě z neopatrnosti k výbuchu. Zahynuli členové komise – o život přišel i Jindřich Slavata. Ve 32 letech však byl ukončen i poměrně nešťastný život **Elišky Kateřiny Smiřické**.

Ota z Vartenberka utekl z vězení, přestoupil na katolickou víru, hledal různé přímluvce – majetek Smiřických však nezískal.

Rok 1620 – Bílá hora – nové dělení majetku. Majetek rodu nezískala ani **Markéta Salomena Smiřická**, která nakonec se svým bratrem **Jindřichem Jiřím Smiřickým** odešla do ciziny. I když Čechy ještě několikrát navštívila, rodinný majetek přes velkou snahu nezískala a roku 1654 zemřela v cizině.

Velkou část smiřických statků získal Albrecht z Valdštejna (jeho matka byla Markéta Smiřická), protože se nechal ustanovit poručníkem **Jindřicha Jiřího**. Ten byl se svou sestrou Markétou v Německu – Albrecht se ho zmocnil až v Hamburku! Ani Albrechtovi nebyl majetek Smiřických souzen. Víme jak dopadl roku 1634 v Chebu.

I když **Jindřich Jiří Smiřický** sám nemohl o majetku rozhodovat, byl, jak je patrné, dlouho středem zájmu, protože poručnictví nad ním bylo klíčem k bohatství. Pro úplnost dodejme, že zemřel roku 1630 a je pochován v Rovensku pod Troskami. Tím je však možno kapitolu o Smiřických uzavřít, protože dalších přímých potomků už nebylo.

A majetek – ten si rozebrali vítězové od Bílé hory a jejich příznivci. Do dnešní doby zůstala v Praze na Malé Straně část majetku pánů Smiřických – palác Smiřických – zájem o něj projevují různé vrcholné instituce. My máme většinou jiné starosti – budme rádi, že máme po Smiřických alespoň podle jména naše **Smiřice**. Udělejme všechno pro to, abychom zde byli spokojeni a aby se nám zde líbilo.

(mv)

„Pamětníci“ soutěžili

Dne 7. září 1996 se na místních tenisových kurtech uskutečnil jubilejní 20. ročník tenisového turnaje „Pamětníků“, který je pravidelně pořádán pro bývalé i současné členy tenisového oddílu starší než 40 let. Tato tradiční akce je nejen sportovní, ale i společenskou záležitostí. I přes nepřízeň počasí se letošního turnaje zúčastnilo 19 hráčů.

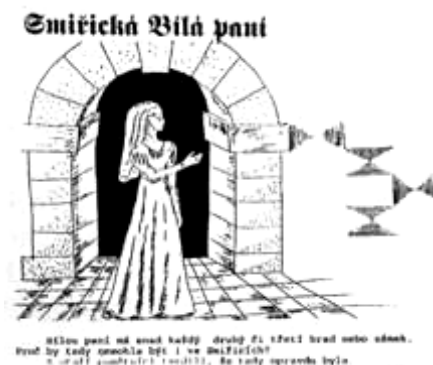
V kategorii nad 40 let zvítězil Ladislav Jirousek před Radko Baborákem, v kategorii nad 50 let se Vlastislav Svatoň umístil před Karlem Hradeckým. V kategorii nad 60 let zdolal Jindřich Filip Miloslava Svatoně. V kategorii nad 70 let se turnaje zúčastnili 3 účastníci a zvítězil František Polák před Bohumírem Šmejdu a Zdeňkem Runkasem.

Turnaj proběhl k plné spokojenosti hráčů i pořadatelů. Proto již nyní zveme všechny bývalé členy i příznivce tenisového sportu i našeho tenisového oddílu na příští ročník v roce 1997.

Odložte pohodlnost, oprašte raketu a udělejte si čas na trochu pohybu. Přijďte i posedět s přáteli!

Ing. Milan Plšek, předseda TJ Sokol

Černožice se připravují na oslavy

Černožice se pilně připravují na příští rok, kdy oslaví 800 let svého trvání. V obci je ustavena zvláštní komise, která oslavy připravuje. Dohlédne i na to, aby byly dány včas do tisku 3 publikace, vztahující se k tomuto významnému jubileu obce. Bude to publikace o dějinách obce, publikace o černožických legionářích a také publikace obsahující literárně zpracované pověsti z okolí Černožic. Černožičtí usilovali i o to, aby byl při příležitosti jubilea obce uznán návrh jejího znaku.

My jim můžeme gratulovat k jejich jubileu a budeme se těšit, že i my se budeme moci seznámit s obsahem jejich publikací. Na obrázku je kresba k pověsti o Smiřické Bílé paní.

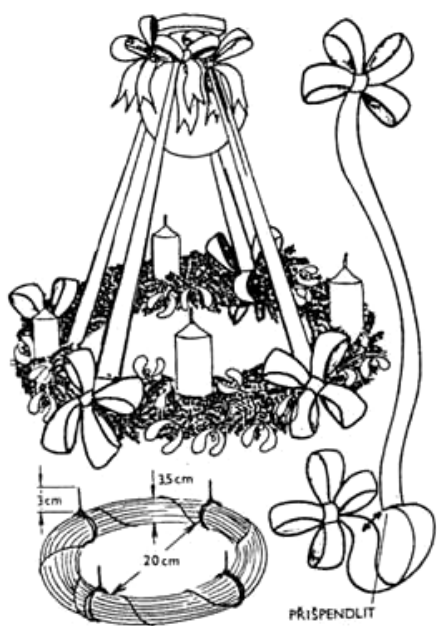
Několik rad k Vánocům

Adventní věnec

Ve vánočním čase bychom se měli umět odpoutat od světa techniky, podnikání, politiky a podobných „vymožeností“ dnešní doby. Naopak bychom měli nahlédnout do milých koutků poezie a vánoční romantiky. Mohli bychom se na to připravit již v době adventu, který čtyři týdny předchází Vánocům.

V našich domovech by měl vydržet duch snášenlivosti, odpouštění, tolerance a lásky. Měla by nám to připomínat i předvánoční a vánoční výzdoba našich obydlí. Posloužit by mohl i adventní věnec, na jehož zhotovení vám předkládáme pracovní postup:

Ke zhotovení věnce budeme potřebovat větší věchet suché trávy, 40 cm dlouhé a krátké slabší větvičky tisu, jedle nebo okrasných zahradních dřevin. Nejlepší jsou větvičky tisu, protože jsou pružnější, trvanlivější a neopadají.

Na vázání je zapotřebí měkký drát o síle 0,5 a 1 mm. Na zhotovení bodců na svíčky je třeba použít drát ještě silnější.

K zavěšení věnce je třeba až 7 metrů červené stuhy široké 4 až 5 cm.

Svíčky k ozdobení jsou nejlepší v barvě červené – mohou však být žluté, zlaté nebo bílé. Svíčky by měly mít průměr 3 cm a délku 10 cm (nebo průměr 4,5 a délku 8,5 cm).

Postup práce:

Nejdříve vytvoříme tzv. duši – věneček ze stébel trávy s vnitřním průměrem asi 20 cm, který omotáme 1 mm vázacím drátem. Dbáme na to, aby tloušťka věnečku byla na celém obvodu stejná – nejlépe asi 3,5 cm. Potom

omotáváme věneček silnějším drátem a vytváříme z něho bodce pro svíčky. Věneček můžeme tímto drátem i propíchnout, abychom zajistili neměnnou polohu svíček.

Na takto připravenou duši věnce budeme pomocí slabého drátku připevňovat po celém obvodu větvičky chvojí. Větvičky klademe špičkami stále v jednom směru. Chvojí by mělo pravidelně a úhledně pokrýt celý povrch duše.

Na zavěšení věnce naměříme 4 stuhy o délce 160 cm. Na koncích stuhy naaranžujeme 3 až 4 smyčky o délce asi 7 cm, které uprostřed prošíjeme. Ve vzdálenosti 50 cm od koncové stuhy naaranžujeme stejným způsobem stejnou mašli. Tuto mašli přiložíme na věnec z vnější strany mezi bodci pro svíčky. Zbytek stuhy podvlékne pod věncem až k mašli, kde její konec přišpendlíme. Potom můžeme přizdobit povrch věnce přivázanými větvičkami jmelí.

Další prací je nasazení svíček. V dolní části svíček je třeba vytvořit otvor pro jejich nasazení na bodce. Otvory je možno vytvořit dvojím způsobem. Jeden z nich předpokládá nahřátí drátu potřebné tloušťky např. nad plynovým hořákem a jeho vpíchnutí do dolního konce svíčky. Vpich musí být proveden těsně podél knotu. Druhý způsob je pomocí vrtačky vrtákem odpovídajícího průměru. Nasazení svíček už potom nečiní žádné potíže.

Adventní věnec je hotov a zbývá už jen jeho zavěšení. Drát 1 mm propíchneme mašlemi na konci závěsných stuh a připevníme na obruď svítidla.

Několik rad na konec. Pro větší místnost můžeme zvolit adventní věnec větších rozměrů – s 5 svíčkami. Pokud neseženete vázací drát, poslouží vám i silná rezná nit nebo slabý provázek (na trhu jsou i provázky barevné).

Co na Štědrý den?

Jmelí přináší do domácnosti štěstí a prý se pod ním smí líbat i cizí manželka. Jmelí má být umístěno v místnosti, kde se odehrává štědrovečerní večeře. Darované jmelí přináší ještě více štěstí.

Ozdoba – vánoční koule

Vánoční závěsná koule. Na její výrobu použijeme kouli z polystyrenu nebo dětské plastelíny. Ještě budeme potřebovat krásnou stuhu, drát na očko, drobné větvičky z jehličnatých stromů a kousky jmelí. Kouli probodneme drátem a připevníme na něj kousek dřívka, aby nevyklouzla. Na druhé straně vytvoříme očko na pověšení. Očkem provlékneme stuhu. Potom do koule zastrkáme paprskovitě větvičky – měly by být stejně dlouhé, aby vznikla pěkná koule. Zlacené jmelí je výhodnější pro lepší barevný kontrast.

Rybí polévka

Správně připravená rybí polévka je chutná. Jejím základem je vývar z hlavy, ze které odstraníme oči a žábry. Počítáme s 1 hlavou na 1/4 l vody. Hlavu vaříme v osolené vodě s několika kuličkami pepře. Lze přidat i nové koření a malou cibuli. Pro vylepšení chuti se vyplatí rozseknutí hlavy – vyvaří se i mozeček. Je-li málo hlav, přidáme rybí ocas a ploutve. Vaříme asi 1/2 hodiny a potom do zcezeného vývaru rozsekáme rybí vnitřnosti – kromě žluče a střev všechno, tj. jikry, mlíčí, játra i slezinu. Potom obereme maso z hlavy a přidáme do polévky. Nastrouháme nebo nakrájíme nadrobno zeleninu: cibuli, celer, petržel, mrkev. Zeleninu zlehka osmahneme na másle a dáme do polévky. Přidáme i světlou máslovou jíšku. Okořeníme muškátovým oříškem a ozdobíme zelenou petrželkou. Do polévky můžeme přidat i smaženou žemli nebo osmažené kostičky chleba.

Štědrovečerní tabule

Štědrovečerní stůl má mít bílý ubrus, aby všichni kolem stolu měli jen čisté myšlenky, každý by si měl pod ubrus na svém místě položit trochu peněz, aby se při něm v příštím roce držely.

Vánoční vůně

Pro zlepšení celkové atmosféry můžeme přispět typicky vánočními vůněmi, které poskytne: purpura, františek a nebo pár jalovcových bobulek, které dáme v plechovce na chvíli na rozpálenou plotnu. Příjemně zavoní pálení suchého jehličí. Do odpařovačů na radiátorech můžeme přidat eukalyptový olej.

Kouzlo dárků

Dárek nemusí být vždy jen výrazem přátelství a lásky, někdy je i výkupným či úplatkem. Ale pečlivě zabalený dárek je vždy výrazem toho, že jej dáváme s radostí.

Na sv. Štěpána

Na sv. Štěpána se chodívalo na koledu. Na Valašsku se říkalo, že svátek sv. Štěpána je chlapecký svátek. Proto byly na Štěpána hospody plné. V tento den není pánů a bratří se chalupník se sedlákem, bohatý s chudým, všichni měli dobrou vůli. Pokud chodili chlapi na sv. Štěpána do hospody, říkali, že jdou kamenovat Štěpána (sv. Štěpán byl totiž ukamenován).

A co na Silvestra?

Silvestrovská tabule

Ubrus může být bílý nebo jemně tónovaný. Je možno použít žertovné jmenovky – např. milovníkovi psa připravíme obrázek psa se jménem. Neměly by chybět kousky jmelí pro štěstí, stěny pokoje ozdobit chvojím, brusinkami a šípky. O půlnoci by neměly chybět silvestrovské čepice, koruny, diadémy apod.

Na Silvestra si dopřejte ovar s křenem. Chcete-li si pochutnat, koupíte vepřovou hlavu nebo koleno (nejlépe z mladého kusu). Vodu uvedete do varu a teprve do vroucí osolené vody vložíte maso. Vaříte do měkka – maso by mělo po napíchnutí z vidlice sklouznout. K ovaru by neměl chybět křen.

A co po svátkách?

Odstraňujeme různé nedostatky ze svátečních dnů. Doháníme spánek z probdělých nocí, shazujeme nabytá kila. Jsou však i jiné „nehody“ – objevíme různé skvrny na šatech, ubrusech, na nábytku i na kobercích. Co s tím?

- skvrnu na ubrusu od červeného vína bychom měli ihned posypat solí, nebo pokapat citronem a přeprat
- aby svíčky nekapaly, naložíme je na 24 hodiny do silně osolené vody knotem dolů
- vosk se dá seškrábnout nožem a zbytek přežehlit žehličkou – dospodu a navrch dáme savý papír
- stříbrné předměty (příbory i šperky) rychle a snadno očistíme, když je asi na 1/2 hodiny vložíme do vlažné vody se 2 lžícemi Pemlitu Ex (přípravek na čištění sporáků) – potom už jen stačí je opláchnout horkou vodou a otřít
- žvýkačku na šatech potíráme kouskem ledu – chvíli to trvá, ale odloupne se a textilie zůstane nepoškozená

- skvrny na kožené obuvi od soli z chodníků – ihned po příchodu obuv omyjeme vodou s octem v poměru 1 : 1, necháme pozvolna usušit a nakonec nakrémuje barevným krémem
- skvrny na semišové obuvi vytřeme také nejdříve octovou vodou a pak čistou vodou, potom osušíme suchým hadříkem, necháme uschnout a pak mytá místa přejedeme jemně skelným papírem.

(KM)

Smiřičtí fotbalisté si vedou v I. B třídě velmi dobře

Skupina B				
1. Týniště	9	3	1	41:18 30
2. Smiřice	8	4	1	27:16 28
3. Malšovice	8	1	4	25:15 25
4. Chlumec	7	3	3	22:17 24
5. Kosičky	7	2	4	26:16 23
6. Kunčice	7	0	6	18:17 21
7. N. Město	6	2	5	19:21 20
8. Trutnov B	6	1	6	28:24 19
9. Přepychy	5	2	6	15:17 17
10. Rychnov B	3	4	6	14:21 13
11. Převýšov	3	4	6	17:26 13
12. Třebechovice	3	2	8	15:23 11
13. Stádkov	2	1	10	12:34 7
14. Hronov	1	3	9	14:28 6

Jak už bylo ve Zpravodaji uveřejněno, smiřičtí fotbalisté letos oslavili 75 let kopané ve Smiřicích mimo jiné i tím, že postoupili do I. B třídy. Ačkoliv jsou zde nováčky, nevedou si vůbec špatně. Svědčí o tom to, že v podzimní části soutěže 7krát vyhráli, čtyři zápasy hráli se svými soupeři nerozhodně a pouze v jednom zápase našli svého přemohitele. Celkově získali letos na podzim 28 bodů a tímto bodovým ziskem „přezimují“ na 2. místě za Týništěm, které má 30 bodů. Dostavily se úspěchy, dostavil se i zájem příznivců – na zápasy chodí až 350 diváků, kteří vytvářejí dobrý doping k pěkným výkonům.

Letošní úspěšná a jubilejní sezona byla zakončena zvesela.

SK Smiřice A nastoupili v místním derby proti mužstvu složenému ze sponzorů, fanoušků a bývalých hráčů Smiřic. Utkání bylo naprosto vyrovnané. I výsledek dopadl téměř na plichtu 13:12 (5:2). Rozhodující bod – náhlou smrt – dosáhl až v prodloužení Šubjak. Těžko říci, jak byla dodržována pravidla kopané, když „jedenáctka“ sponzorů, fanoušků a bývalých hráčů měla na hřišti někdy i 14 hráčů. Co říci na to, že jim byla každá úspěšná střela počítána za dva body?! Bylo veselo a byla to pěkná tečka za letošní úspěšnou sezonou.

Nebylo by dobré neuvést i výsledky dorosteneckého fotbalového mužstva. To se totiž stalo podzimním vítězem okresního přeboru. Smiřičtí dorostenci ani jednou neprohráli, sedmkrát vyhráli a dvakrát hráli nerozhodně. S 23 body se umístili na 1. místě. I oni přispěli v jubilejním roce smiřické kopané k propagaci smiřického fotbalu i k propagaci našeho města.

Fotbalové hřiště do jara osiří. Smiřičtí fandové kopané se jistě budou těšit na další úspěšné boje fotbalistů SK Smiřice. „Sportu zdar a kopané zvlášť!“

Proč se kácely stromy?

Řada z vás jistě postřehla, že v průběhu listopadu byly skáceny stromy u nádraží a velký topol u požární zbrojnice. Nešlo o žádnou svévolnou a neuváženou akci.

Záležitost kácení byla nejprve projednána s odborníky z oboru parků a sadů z Pardubic a potom i městská rada na svém zasedání vydala souhlas k celé akci. Řada stromů byla totiž v minulých letech neodborně zmlazována. Hlavičky stromů obrostly novými a na první pohled pěknými korunami. Silně poškozené hlavičky však uhnívaly a nákaza se šířila směrem dolů ke kořenům. Bylo by jen otázkou času a třeba i silnějšího vichru, kdy by se začaly stromy lámat. Mohlo by dojít k ohrožení lidí i k poškození majetku. A proto byly tyto stromy pokáceny. S těmi už poškozenými bylo skáceno i několik zdravých stromů – lipka, kaštan, javor. Kdyby byly ponechány, působily by jako pomník bývalé aleje. Bylo totiž rozhodnuto obnovit alej jednotnou výsadbou stromů středního vzrůstu.

Pro novou výsadbu byly zvoleny sakury, jejichž koruny se na jaře obalí růžovými květy. Celkem 23 kusů stromků sakur bylo dovezeno ze školky ve Valdicích u Jičína. Cena jednoho stromku činí 400 Kč. K tomu se však musí připočíst náklady na dopravu, zhotovení kůlů, vykopání jam, vyhnojení kompostem, výsadba, zálivka atd. To uvádím jen proto, abychom si všichni uvědomili, že strom má svou cenu nyní i v budoucnu. Je to živý organismus, který žije v symbióze s člověkem. Bohužel ale je to zase ten člověk, který ho často ať vědomě či nevědomě ničí a poškozuje.

Nechme stromy žít! My potřebujeme je, ne oni nás!

Městský úřad Smiřice, odbor výstavby a ŽP

Čím potěšíme o Vánocích své nejbližší?

(předvánoční úvaha)

Což takhle koupit k Vánocům nějaké zvířátko? Kluk či holčička budou v sedmém nebi — ale ono to není jen tak. Žádné zvířátko není jen hračka nebo dokonce věc, kterou je možno odložit, když nás omrzí.

Zvířátka jsou citlivé bytosti a mají duši. A když už člověku byla dána nad nimi moc, máme jim být dobrými pány. Špatným nakládáním se rozumí nejen bití a krutost, ale i nedostatek potravy či základní péče, vědomé opuštění, nebo přetěžování prací.

Zvířátka si lidé pořizují z mnoha důvodů, ale bohužel řada z nich nemusí být jen ušlechtilá. Zvíře může být kamarádem a třeba pro nevidomé i velkým pomocníkem. Může však být na druhé straně i předmětem na odreagování zlosti svého pána, předmětem, který můžeme ovládat a dávat najevo svou touhu po moci. Předmět, který jinak můžeme ponížovat a trápit.

Anebo je skutečně máme rádi tak normálně, obyčejně, jak třeba pan Suchý a Šlitr vyjádřili slovy „... máme rádi zvířata, protože jsou chlupatá, mají hebkou srst...“ Zkrátka ať jsou naše přání mít zvířátko jen ušlechtilá, ať obohatí náš život a naše citění.

A tak se Vás lidičky ptám, proč se po Smiřicích toulá tolik psů, proč na sídlišti u uhelných skladů si stýská pes, že ho jeho pán zanedbává? Takový toulavý pes může někoho pokousat – následky mohou být až velmi nepříjemné! Možná je pro vás příjemné mít doma psa, ale nechodte ho

venčit na dětská pískoviště, na hřiště, před sousedova vrata nebo kdekoliv po městě. Nepřispívá to čistotě města, natož hygieně.

(KM)

ŠKOLA DĚKUJE SPONZORŮM

I když už rodiče kupují svým dětem školní potřeby a i když se zdánlivě zvyšuje příděl peněz pro školu, škole stále více chybí peníze, které by chtěla věnovat na potřebnou modernizaci vyučování.

Vedení školy se obrátilo na místní podnikatele se žádostí o poskytnutí finančního příspěvku. Mnozí vyslyšeli žádost školy a poskytli škole sponzorský – většinou finanční – dar. Ředitelství školy chce prostřednictvím Zpravodaje těmto sponzorům poděkovat. Dík tedy patří PhDr. Petře Atanasovské, ing. Daliboru Bekovi, Ireně Beránkové, Romanu Čížkovi, Františku Hendrychovi, manželům Hudákovým, Jiřímu Juričkovi, Zuzaně Krajičkové, Petru Matuškově a Sávovi Pospíšilovi.

Darů od sponzorů bylo využito při uspořádání lyžařského výcvikového zájezdu a na školu v přírodě.

Protože nelze ani v dalším období očekávat větší přísun peněz do školství, věříme, že sponzoři zůstanou škole nakloněni a v rámci svých možností přispějí znovu. Sponzorský dar bychom přivítali i od případných dalších sponzorů.

Petr Rohlena, ředitel základní školy

ZPRAVODAJ V ROCE 1997

Ve vydávání Zpravodaje se nepočítá pro příští rok 1997 se žádnými změnami. Dokonce ani cena za jednotlivá čísla (po 8,- Kč) a předplatné na celý rok (28,- Kč) se nemění. Zájemce o předplatné navštíví p. Jan Šedivý, který od nich vybere příslušný obnos a během roku jim bude zajišťovat včasné dodání Zpravodaje až do domu bez dalších poplatků. Zájemce z Holohlav bychom chtěli upozornit, že s roznášením Zpravodaje je počítáno i pro tuto obec. K předplatnému se můžete přihlásit přímo na Městském úřadě ve Smiřicích, na Městském kulturním středisku u pí Ludmily Trávníkové nebo na Obecním úřadě v Holohlavech. Pochopitelně, že Zpravodaj bude i nadále prodáván ve Smiřicích i v prodejnách tiskovin.

(red)

ČS – ŽIVNOSTENSKÁ POJIŠŤOVNA a. s.

pracoviště v Hradci Králové, U Koruny 73 děkuje všem svým klientům za projevenou důvěru a přeje jim i ostatním čtenářům Zpravodaje hezký zbytek tohoto roku a vše nejlepší do roku 1997.

Stanislava Nopová, obchodní inspektorka

Dopravní kroužek MDDM dvakrát se stříbrnou medailí

Družstvo starších na Seči

Družstvo mladších v Budapešti

Při smiřickém Městském domu dětí a mládeže pracuje již po mnoho roků pod vedením pana učitele Aleše Šoba dopravní kroužek. Děti jsou zde zařazeny do dvou věkových kategorií a prakticky po dobu celého roku se zdokonalují ve znalostech dopravních předpisů i ve zručnosti jízdy na jízdním kole. Příprava zahrnuje i zdokonalování dovedností při opravě kola.

Vždy na jaře začíná série soutěží od okresních až po mezistátní. Závodníci z MDDM Smiřice projdou okresními a oblastními koly zcela bezkonkurenčně a zatím už po několik roků zvítězili i v celorepublikovém finále.

Pouspěšném vystoupení v republikovém finále zastupují naši Českou republiku na mezinárodních soutěžích. I zde patří svými výkony mezi nejlepší. O tom svědčí například loňské vítězství smiřických závodníků v kategorii mladších dětí na mezinárodní soutěži v belgickém Bruselu.

Letošní úspěch smiřických dětí v obou věkových kategoriích v republikovém finále znamenal vybojování účasti v mezinárodních soutěžích.

Družstvo starších cyklistů se zúčastnilo mezinárodního klání v Seči. Byli to: Ludmila

Kučerová, Tereza Wahlová, Jan Malínský a Petr Pilnáček. Vedli si opět velmi dobře a jen velmi malé zaváhání znamenalo zisk druhého místa a stříbrné medaile. Vzhledem k tomu, že se jednalo o mezinárodní soutěž, lze tento výsledek považovat za velmi pěkný.

Mladší smiřičtí cyklisté jeli na mezinárodní soutěž do Budapešti ve známé hale Népstadionu. Zde se závodů zúčastnil tým ve složení: Michaela Holmanová a Jaroslava Ryntová (ty byly na takové soutěži vůbec poprvé), Simona Koukalová, Miloš a Zdeněk Malínský a Lukáš Středa. Bylo to družstvo zatím nezkušené. Jejich cvičitel i vedoucí Aleš Šob moc nevěřil ve výraznější úspěch. O to větší byla radost všech, když se vlajka České republiky objevila na stožáru na druhém místě.

Co dodat – poděkování za celoroční poctivou přípravu dětem i jejich vedoucímu a za výbornou reprezentaci našeho města i naší republiky.

PODĚKOVÁNÍ

Městský dům dětí a mládeže děkuje touto cestou místní firmě AG COM za to, že zcela zdarma věnovala našemu kroužku výpočetní techniku dva počítače. Velmi tím pomohla k usnadnění nácviku programování mladých zájemců o práci s počítači. MDDM zatím tento druh počítačů vůbec nevlastnil.

Jen houska?

Prozaická namazaná houska, dokonce jen její polovina, by asi neměla být předmětem úvah. Pokud je však přilepena namazanou stranou na školní budovu, stává se nejen haléřovým objektem, ale i symbolem doby.

Naši rodiče měli úctu k jídlu vštípenou náboženskou výchovou. „Chléb náš vezdejší“ – to byl boží dar, s nímž se šerádat nesmělo. Škola, pan učitel, pan řídící – to vyslovovali rodiče s úctou. Ne tou formální, ale skutečnou, dosaženou léty dobrých rad i sousedských napomenutí, nezpochybnitelnou péčí o duchovní rozvoj obce a péčí o duševní i fyzický rozvoj jednotlivce.

Patřím do generace, která prožila válku, a jež si byla schopna uvědomit obtížnost doby. Tedy i to, že jídla je nedostatek. Zde v centru zemědělských obcí byl pouze nedostatek. Svíravým bolestivým hladem zde asi nikdo netrpěl.

Patřím také ještě mezi ty, kteří navštěvovali obecnou školu pouze občas. Uhelné prázdniny, ubytování „národních hostů“ a později i vojáků nám dovolovaly učit se často pouze na dálku.

Tyto zkušenosti v nás, dnes dědcích a babkách, vypěstovaly jakousi úctu k hodnotám obecně, ke vzdělání zvláště.

Nad houskou připlácnutou na zeď školy jsem uvažoval o spojitostech. Jak lze v průběhu dvou generací tak zdevastovat morální zásady, kultivované staletími? Dále o tom, že autor uvedeného artefaktu, asi bezděčně, dokázal znectít přinejmenším lásku matky, která mu připravila svačinu. Znectil jídlo jako symbol výsledku lidské práce a i tu školu, která představuje základy vzdělanosti.

Aniž bych chtěl ukvapeně soudit, domnívám se, že etapa, která staví materiální nad duchovní, peníze nad vzdělanost, poslušnost nad myšlení, nemohla skončit jinak, než totální nevážností k hodnotám jakýmkoliv. Nakonec i k těm materiálním.

Pochopitelně je možné považovat housku a její umístění za pouhou klukovinu. Mé uvažování má v tomto případě hodnotu finálního produktu housky snědené. Přesto se nepřestávám domnívat, že čin je nepatřičný, autor je uličník a benevolence rodičů i učitelů je bezbřehá. Dokonce se mi občas mihne i rouhavá pochybnost o pedagogické moudrosti zrušení metly. Již Jan Amos Komenský se vzácnou předvídavostí prohlásil, že „Nemiluje dítě své, kdo netresce je metlou“ a lidská moudrost to potvrzuje tvrzením, že „Metla vyhání děti z pekla“.

Co na závěr? Pouhá prosba. Rodiče, pedagogové, občané – nechodte nevšímavě kolem zdánlivých drobností. I když to je jen namazaná půlka housky, signalizuje naši lhostejnost.

Smiřice 27. 9. 1996

Ing. Lubomír Kupka, starosta města

V článku „Jen houska?“ se pan starosta zamyslel nad houskou, která se objevila na zdi školy. Ani ne o 14 dnů později je tu další námět k zamyšlení.

Je úterý 8. října 13:35 hodin a v kanceláři základní školy zazvoní telefon. Nic neobvyklého. Sekretářka zvedne sluchátko, ze kterého je slyšet tlumený – ale přece jen poznatelně klukovský – hlas, který má znít výhružně: „Ve škole máte bombu!“ Do školy chodí v současné době okolo 650 žáků. Těžko si lze dovolit ignorovat podobné telefonické oznámení. Co kdyby opravdu?!

Ředitel školy informuje Městský úřad ve Smiřicích. Snaží se dovolat na místní policejní stanici – tam to nikdo nebral(!). Zavolal proto na číslo 158. Odtamtud slíbili, že ihned přijedou. Žákům v tento den skončilo vyučování a byli vyvedeni ze školy. Ve škole nezůstali ani učitelé, uklízečky – nikdo. Byl zastaven přívod plynu, elektřiny a vody.

Policisté z Hradce Králové skutečně ihned přijeli. Se speciálně cvičeným psem prohlédli celou budovu. Během hodiny už bylo známo, že ve škole žádná výbušnina není. Výhružka se ukázala (na štěstí!!) jako planá.

Nyní může následovat úvaha navazující na úvahu pana starosty. Jak to, že je mezi žáky někdo, kdo přilepí namazanou půlku housky na školu. Jak to, že někdo zmaří téměř celé odpolední vyučování a zabere čas policistům, kteří by se měli věnovat jiným určitě důležitějším úkolům.

Zkusme si odpovědět. Pan starosta apeluje na rodiče, pedagogy a na veřejnost. Správně jsou uvedeni na prvním místě rodiče. Rodina je ta, která zformuje chování budoucího občana už v útlém mládí ještě před nástupem školní docházky. Pokud selže rodinná výchova, pak už si s tím mnoho neporadí sebelepší výchova natož převýchova ve škole.

Toto tvrzení se dá snadno doložit. Policisté už večer usvědčili povedeného „vtipálka“. Proč tak brzy? Dostali totiž tip od školy – škola jim řekla o žákovi, jehož výchova má povážlivé mezery.

Dalo by se opět říci – klukovina – legrace. Vůbec nic se nestalo. Nic nemilého se nepříhodilo, snad opravdu o nic nejde. Těžko lze však domyslet, jak by to dopadlo, kdyby mezi dětmi vypukla panika (k tomu by skutečně mohlo dojít). Psychicky labilní děti by mohly utrpět i nervový šok. To nebezpečí tu je a to už vůbec není klukovina ani legrace!

Ve škole to žáci vzali jako zpestření školní docházky a určitě budou celý život vzpomínat právě na tento den. Pokud se však podobný „vtipálek“ zaměří na nádraží, letiště nebo dokonce na nemocnici – pak už jde i o velmi nebezpečné počínání.

Autor telefonátu je nezletilý – nebude stíhán. Dříve by asi alespoň tátův řemen nezůstal na svém místě.

(mv)

Jak jsme volili do senátu

1. kolo		Městský úřad		Základní škola		Rodov		Holohlavy	
		hlasů	%	hlasů	%	hlasů	%	hlasů	%
Počet zapsaných voličů		1099	-	1067	-	127	-	574	-
Celkem odevzdaných hlasů		326	-	393	-	47	-	225	-
% účasti voličů		29,7	-	36,8	-	37	-	39,2	-
1	Miloslav Müller (ODS)	127	39	200	50,9	28	59,6	123	54,7
2	Ing. Jiří Hanuš (KDU-ČSL)	22	6,7	29	7,4	7	14,9	16	7,1
3	Ing. František Meduna (KSČM)	54	16,6	45	11,5	3	6,4	44	19,6
4	Uršula Kluková (NK za ČSSD)	89	27,3	89	22,6	5	10,6	32	14,2
5	Jan Kačer (SD-LSNS)	23	7,1	28	7,1	3	6,4	10	4,4

Zájem o volby do senátu byl v celé republice velmi malý. I ve Smiřicích (včetně Rodova) přišlo k volebním urnám v prvním kole 34 % voličů a ve druhém dokonce jen 24 % (v Holohlavech jen o něco více). Není účelem této informace jakkoliv hodnotit, proč přišlo k volbám tak málo občanů.

Zatímco v červnových volbách ve Smiřicích vyhrála ČSSD, v listopadových volbách herečka Uršula Kluková v „barvách“ ČSSD ve Smiřicích neuspěla. Naopak člen ODS Miloslav Müller zde získal přibližně o 20 % hlasů více.

Ve druhém kole asi nepřišli volit ti, kterým jejich kandidát neprošel z prvního do druhého kola. Ve druhém kole získal kandidát ODS Miloslav Müller ve Smiřicích přibližně 65 % platných hlasů.

V Holohlavech již v červnových volbách projevili voliči nejvíce sympatií ODS. V listopadových volbách do senátu získal kandidát za ODS od holohlavských voličů přesvědčivých 54 % a 60 %.

Jaký závěr z voleb? Zvykli jsme si hubovat na kde co, ale když máme my sami ovlivnit cokoliv, stáhneme se do svého soukromí. Můžeme jít volit své zástupce a tím vlastně ovlivnit dění ve státě, můžeme chodit na zasedání našeho městského zastupitelstva a zajímat se o práci jeho členů – my však zůstáváme doma... a hubujeme...

2. kolo		Městský úřad		Základní škola		Rodov		Holohlavy	
		hlasů	%	hlasů	%	hlasů	%	hlasů	%
Počet zapsaných voličů		1096	-	1066	-	127	-	571	-
Celkem odevzdaných hlasů		216	-	281	-	40	-	168	-
% účasti voličů		19,7	-	26,4	-	31,5	-	29,4	-
1	Miloslav Müller (ODS)	124	57,4	197	70,1	28	70	102	60,7
2	Ing. Jiří Hanuš (KDU-ČSL)	83	38,4	83	29,5	10	25	66	39,3

Důchodci na cestách

Během roku 1996 uspořádali smiřičtí důchodci několik zdařilých zájezdů po naší vlasti:

- Květen – zájezd do Povltaví s prohlídkou hradů Kámen, Zvíkov a Orlík
- Červen – zájezd do Prahy a prohlídka Lán, hradů Křivokláta a Karlštejna

Červenec – zájezd do středních Čech s prohlídkou muzea loutek v Chrudimi, zámku Žleby a hradu Český Šternberk
Srpen – zájezd do jižních Čech s prohlídkou zámku Červená Lhota, prohlídkou Třeboně, Jindřichova Hradce a Telče
Září – zájezd na výstavu Zahrada Čech v Litoměřicích

Organizátoři všech těchto zájezdů děkují všem, kteří se uvedených zájezdů zúčastnili. Protože je o zájezdy po naší vlasti zájem, uveřejňují pro příští rok 1997 tuto nabídku:

- zájezd do Krkonoš: prohlídka zámku ve Vrchlabí, Špindlerova Mlýna, hradu Pecka a lázní Bělohrad
- zájezd do Prachovských skal: prohlídka zámku Humprecht v Sobotce, hradu Kosti, zámku Hrubá Skála a skalního města
- zájezd do oblasti Šumperku: prohlídka přehrady Pastviny, Suchého vrchu, zámků Bludov a Velké Losiny
- zájezd na hrad Pernštejn: návštěva Ležáků, prohlídka zámku ve Žďáru nad Sázavou, hradu Pernštejna a zámku v Novém Městě na Moravě
- zájezd na Hanou: prohlídka zámku Litomyšl a hradu Bouzov, návštěva Mladečské jeskyně
- zájezd na Radhošť: prohlídka Olomouce – orloj, Svatý kopeček, skanzen Rožnov pod Radhoštěm, Radhošť

Vzhledem k uvažovaným zájezdům do Polska doporučujeme obstarat si cestovní pasy. Organizátoři zájezdů: Ludmila Tykalová, Ludmila Holmanová a Vladislav Opletal přejí vám všem k Vánocům a do nového roku hodně zdraví, životního elánu, pohody. Věří, že zájezdy, které jsou určeny pro vás, podpoříte.

Mnoho zdaru v novém roce!

Z historie domů ve Smiřicích

Ve Zpravodaji sledujeme historii Smiřic, historii rodu Smiřických, historii společenských organizací apod. Nyní zahájíme ve Zpravodaji nový seriál: **Z historie domů ve Smiřicích**. Dalo by se totiž říci, že i domy (a lidé, kteří v nich bydleli a bydlí) mají své osudy. Chcete říci, že to nebude zajímavé? Zkusme to.

Začneme několika strohými zprávami z našeho městského úřadu. Na podzim tohoto roku byly pro naprostou zchátralost zbourány dva domy za restaurací U Rudolfů – čp. **184** a čp. **151**. Další zpráva ze stavebního úřadu MěÚ říká, že o malý kousek dál byla v prvních listopadových dnech zkolaudována zcela nová budova. Dostala číslo popisné **201** a bude sloužit místním plynařům. Tato stavba byla postavena novým netradičním způsobem v rekordním čase. Zdi byly stavěny z tvárnic zn. YTONG bez míchání tradiční malty, protože na jejich spojování se používá lepidlo. Takto postavené zdi jsou velmi rovné a na omítky se spotřebuje minimální množství materiálu.

Z jednání městského zastupitelstva již víme, že na začátku Nývltovy ulice je dům čp. **210**, kde jsou nemalým nákladem modernizovány vnitřní prostory. Když zabrousíme do minulosti této budovy, určitě se ještě najde dost pamětníků, kteří si vzpomenou, že v tomto domě bývala také školní vývařovna a jistou dobu školní družina.

Uvedme další strohou zprávu MěÚ: Na začátku Mlýnské ulice (dříve Mautnerovy třídy) stojí dům čp. **122**. Je v tak velmi zchátralém stavu, že už nestojí za to, aby byl rekonstruován. Proto se počítá s tím, že bude v brzké době zbourán. Z hlediska Zpravodaje by se mohlo jednat o banální záležitost – stará barabizna bude zbourána. No a co?! Zadívejme se však zpět do historie – takových 100 roků. Dozvíme se, že tento dům tehdy sehrál ve Smiřicích velmi důležitou úlohu. Před těmi 100 roky totiž byl v tomto domě poštovní úřad. Dnes už je pošta v místě samozřejmostí – tehdy jedna z vymožeností novodobé historie. V roce 1895 byl zdejší poštovní úřad spojen s místním telegrafním úřadem. Telegrafní úřad býval ke konci minulého století nejdříve samostatným úřadem a sídlil v čp. **173** v tehdejší Liebigově třídě – dnes v Hradecké ulici.

Když už se mluví o domech – do uvedeného domu čp. **122** byla pošta přemístěna asi roku 1893 ze sousedního domu čp. **120**. Ten nehledejte – ten už je několik roků zbourán. A z domu čp. **122** byla pošta přestěhována v únoru 1920 do čp. **92** v Palackého ulici (dům proti Jiráskově ulici). Vidíte – pár starých domů a kolik se toho o nich dá říci!

Podíváme-li se do historie, dozvíme se, že jednotlivé domy byly nejdříve označovány jmény prvních majitelů (kupců, stavebníků). Teprve za panovníka Josefa II. bylo kolem roku 1780 zavedeno číslování domů. Ve Smiřicích došlo poměrně brzy ke změně číslování domů po katastrálním spojení města Smiřic a vesničky Smiřičky.

Číslování domů bylo zavedeno z administrativních důvodů – pro lepší přehled. Číslovat se pochopitelně začínalo od jedničky a čísla narůstala podle toho, jak v místě přibývaly domy. Nejnižší čísla mívaly ty nejdůležitější domy v místě. Jedničku proto mívala zpravidla fara. Potom to bývala radnice (rychta), škola apod. Ve Smiřicích byla dominantní stavbou budova zámku. Není divu, že zámek má dodnes číslo popisné **1** (pro vaši informaci – samotná budova zámku však zřejmě nemá čp. **1** – o tom někdy jindy). Opět bych připojil snad zajímavý údaj – na adrese Zámek čp. **1** bydlí ve Smiřicích nejvíce obyvatel – 66. (V panelácích sice bydlí více lidí, ale čísla popisná jsou podle vchodů, a proto zde na jednom čísle popisném žije nejvýše 50 obyvatel – většinou jenom kolem 30.)

Číslování domů pokračovalo od začátku 19. století od zámku směrem na západ po jižní straně dnešních ulic: Palackého, Zemanovy a Hankovy až na Pácaltův kopec. Tam byl dům s popisným číslem 63. Odtamtud pokračovalo číslování směrem na východ v Hanzově ulici, Hankově, Zemanově, Palackého a Mlýnské. Proto má restaurace Dvorana čp. **125** a bývalá radnice o kousek dál čp. **126**. Číslování tehdy pokračovalo po Šternberkově nábřeží (dnes U Stadionu) až do dnešní Seligerovy ulice (zde byl dům čp. 145). Teprve potom později byly stavěny domy mimo tyto ulice – vznikaly ulice nové – i proto máme ve Smiřicích i **Novou** ulici.

Pan starosta ing. Lubomír Kupka tentokrát v roli městského kronikáře zpracoval historii domů ve Smiřicích, a pokud bude zájem, budou zveřejňovány údaje o domech. Budou uváděny údaje o domech nejstarších a nebo o těch, které se zapsaly výrazněji do historie Smiřic. První údaj bude o domě čp. **2**, který ještě před rokem 1970 stál mezi kostelem a bývalým lihovarem (dnes závod Danisco Ingredients) – ještě roku 1945 stál na břehu jednoho ramene Labe.

Dům Mrdlovský

Čp. do roku 1780:	120		Čp. po roce 1780:	2
-------------------	-----	--	-------------------	---

Ulice			Poloha v katastru	
Výměra			Číslo parcelní	

Stručná historie:

Malý domek západně od zámku. Původně byl dřevěný a orientován ve směru východ–západ.

K domku náležela louka na 1 vůz sena.

Platby: na sv. Jiří 7. gr., na sv. Havla 7 gr. a 1 slepice. Z louky majitel platil 4 gr. a letník farářů 1 gr.

Přízemní domek uzavíral na jižní straně „náměstí“ (křižovatka u Dvorany).

Domek byl zbourán kolem roku 1970.

Č.	Chronologie majitelů	Způsob nabytí	Způsob užívání	Způsob zcizení	Datum změny	Cena
1	Martin Mrdla			prodává	4. 4. 1663	200 kop
2	Jan Janko řečený Mrdla	koupě		odkaz		
3	vdova Lidmila	dědí		prodává	11. 8. 1692	100 kop
4	Jan Balzar	koupě		prodává	1. 6. 1781	32 zl. 20 gr.
5	Jan Balzar, syn platí hotově 90 zl. 20 kr. 3 denáry a splácí po 5 zl.	koupě na splátky	dostal přídavek: jarmaru ve světnici, stůl, 3 stolice a polici	prodává	31. 1. 1757	400 zl.
6	Václav Vácha	koupě	kolářství	odkaz		
7	Josef, Václav a Jan Váchové	dědí		prodej	15. 10. 1801	1110 zl.
8	Josef Engliš s manželkou Annou	koupě	koupil s kolářskou dílnou a platil úrok 24 gr. a kontribuci 29 kr.	veřejná dražba	12. 12. 1839	829 zl.
9	Antonín Vondrouš	koupě		prodej	9. 5. 1834	892 zl.
10	Jindřich Ehmer s manželkou Annou	koupě		prodej	10. 2. 1858	615 zl.
11	Jan Novotný	koupě				

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí a přesná data sňatku a bydliště snoubenců.

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Děti

narozené v období od 16. srpna 1996 do 15. listopadu 1996

1. S trvalým bydlištěm ve Smiřicích a v Rodově:

Pešek Jan

Bracíníková Soňa

Rozdolský Jakub

Michálek Dominik

Doksanská Debora

2. S trvalým bydlištěm v Holohlavech:

Jirsáková Edita

Aristotel

Člověk je spravedlivý, když spravedlivě jedná.

Kdo se snaží poučit, musí umět především pochybovat, neboť pochybnosti ducha vedou ke zjevení pravdy.

Nejpozoruhodnější na člověku je jeho schopnost myšlení a nejjantastičtější, že se umí smát a radovat.

Sňatky

uzavřené v obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích

v období od 16. srpna 1996 do 31. listopadu 1996:

září	Petr Koza
	Luba Milanová
	Ing. Jaroslav Nakládal
	JUDr. Hana Vaňousová
	Miroslav Formánek
	Monika Provazníková
	Roman Bláha
	Gabriela Stejskalová
říjen	Miroslav Onderka
	Eva Kaňková
listopad	Jan Felbr
	Lucie Hošková

Dne 7. září 1996 byla v obřadní síni
Městského úřadu ve Smiřicích odbavena

ZLATÁ SVATBA

kterou oslavili manželé

**Antonín Kostka
a Marie Kostková**

Oddáni byli spolu v holohlavském kostele sv. Jana Křtitele 1. září 1946.

Při příležitosti jejich významného životního jubilea jim přejeme do dalších let života hodně zdraví a životní pohody.

BLAHOPŘEJEME

JUBILANTI z období od 16. srpna 1996 do 15. listopadu 1996:

Jubilanti ze Smiřic a z Rodova:

90 let	Dostálová Antonie	Smiřice, Gen. Govorova 574
85 let	Mach František	Smiřice, A. Malé 279
80 let	Karpíšková Anna	Smiřice, Nová 181
	Perná Věra	Smiřice, Nývtova 207
	Souček Jaroslav	Rodov–Trotina 3

Jubilanti z Holohlav:

93 let	Řehák Václav	Holohlavy, Dlouhá 45
80 let	Luňáčková Milada	Holohlavy, Smiřická 60

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

v období od 16. srpna 1996 do 15. listopadu 1996:

1. občané, kteří měli trvalé bydliště ve Smiřicích a v Rodově:

Dudek Jiří	Smiřice 94	nar.: 1922	zemřeli: 4. 9. 1996
Čapek Jaroslav	Smiřice 199	1932	4. 10. 1996
Špryňar Jiří	Smiřice 214	1926	9. 10. 1996
Dvořák Jiří	Smiřice 96	1936	8. 11. 1996

2. občané, kteří měli trvalé bydliště v Holohlavech:

V této rubrice se nejdříve omlouváme rodině i čtenářům – v minulém Zpravodaji došlo při přepisu ze správného podkladu k chybě – správně mělo být: 16. 5. 1996 zemřel pan Ryšavý *Jaroslav*.

Hlavová Anežka	Holohlavy 137	nar: 1917	zemřeli: 1. 9. 1996
----------------	---------------	-----------	---------------------

Volter Vladimír	Holohlavy 2	1940	28. 9. 1996
Pácalt Jaroslav	Holohlavy 122	1926	5. 10. 1996

Za OÚ Holohlavy
(VV)

Stanislava Klimešová
matrikářka

JEDNA PANÍ POVÍDALA...

- V minulém Zpravodaji bylo uveřejněn inzerát Městského úřadu ve Smiřicích na dům čp. 17 v Palackého ulici. V tomto čísle se ve zprávách z radnice dočtete, že pronájem byl městským zastupitelstvem odhlasován pro pí Slušítkovou. Brzy po zasedání MZ se v Hradeckých novinách objevil článek o tom, jak zdejší městský úřad podporuje podnikatele.

Jedna paní povídala, že se toto rozhodnutí městského zastupitelstva několika místním podnikatelům vůbec nelíbí. Nelíbí se jim to, že daně půjdou do sousední obce a město přijde o příjmy. Navíc se asi místním obchodníkům nelíbí, že je zde obchodní konkurent. Svou nespokojenost zveřejnil společně s několika dalšími pan Pavel Brož. Co na to zaznělo z radnice? „Není divu, že se jim nelíbí konkurence – bez konkurence by však zboží ve Smiřicích mohlo být zanedlouho dražší než v Hradci Králové.“

- Vzpomínáte si, že na jaře (17. dubna) přepadl na cestě ze Smiřic do Smržova v 21,30 hod. paní M. L. ze Smržova 28letý invalidní důchodce J. R. z Černožic. Tohoto muže trpícího sexuální úchylností se obávaly ženy z celého okolí, protože je obtěžoval osaháváním. Paní M. L. přijela z práce vlakem do Smiřic ve večerních hodinách. Do Smržova se v tuto dobu mohla dostat jedině pěšky. J. R. trpěl ve stejnou dobu nevladatelnou touhou osahávat nějakou ženu. Jezdil po okolí na kole a už myslel, že nepořídí. Shodou náhod se potkal s paní M. L. Paní se mu bránila a on do ní začal bušit. Protože ho vyrušila projíždějící auta, nechal zkrvavenou paní na místě a odjel se domů vyspat.

Paní našli policisté až za dva dny – bohužel už mrtvou – s rozbitým obličejem, zlomeninami na spodině obou mozkových polokoulí, s roztrženou meziobratlovou ploténkou a s několika zlomenými žebry. Zranění moc a silných – kdyby jí však byla poskytnuta včas pomoc, mohla zůstat naživu.

Jedna paní povídala, že naše zákony jsou ještě hodně děravé. J. R. už byl jednou odsouzen za znásilnění osmileté holčičky. Původní trest vězení na 6 roků mu byl amnestií snížen na 4 roky a po dvou letech byl podmíněčně propuštěn. Měl se léčit, ale léky prokládal alkoholem – chuť na osahávání žen se mu naopak ještě zvyšovala.

Ke konci listopadu byl Krajským soudem v Hradci Králové odsouzen na 12 let se zvýšenou ostrahou. Rozsudek nenabyl právní moci (25. 11.) – státní zástupce i obžalovaný si ponechali lhůtu na odvolání. J. R. u soudu projevil lítost a vyjádřil se, že by raději souhlasil s kastrací, než aby si odpykával 12letý trest. Co na to JPP – je možno takovému člověku věřit?!

- Paní už několikrát slyšela, že naši policisté nejsou ve své stanici nad kinem spokojeni. Nevyhovuje jim prostorově. Začali proto projevovat zájem o prostory, které měla uvolnit na náměstí Míru firma AG COM. Vyhovovaly by prostory, ale... platil by se tam velmi vysoký nájem. Proto abychom se začali bát, aby nám naši policisté neodešli ze Smiřic znovu jinam. Kam by šli? Paní slyšela, že by se policisté mohli přestěhovat dokonce do Černožic. Tamní obecní úřad usiluje o to, aby byla v Černožicích policejní stanice. Mohla by být umístěna ve

školce, která bude vzhledem k malému počtu dětí zrušena. Tam by se potom mohli naši policisté nastěhovat. Co na to náš městský úřad?

- Ve Zpravodaji bylo uvedeno, že majitelkou zámku a bývalé velkovýkrmny prasat Gigant je nyní firma EKO PORK. Její ředitel zatím nechtěl nic říci o výhledech této firmy. Jisté je, že už ve dvou pavilonech Gigantu jsou prasata. Je otázka, kam přijdou odpadní vody. Čistírna odpadních vod není dostavěna – asi tedy bez čištění do Labe? A kam bude dávat EKO PORK kejdu? Že by Smiřice byly opět Vepřovou nad Labem, kterou poznáte i se zavřenýma očima podle zápachu!?
- Bydlíte ve Smiřicích za bývalou vlečkou a žádáte marně o telefon? Pracovníci TELECOMu vám jistě sdělili, že tam není dostatečná kapacita rozvodů. Zároveň vám určitě řekli, že je to vinou městského úřadu. JPP povídala, že si zjistila, že starosta města jednal s vedením TELECOMu již před 14 měsíci o telefonizaci uvedené části města. Tehdy bylo slíbeno brzké řešení. Proto se nyní starosta města ostře ohradil proti tomu, že je vina na straně městského úřadu. Vedení TELECOMu původní dojednání potvrdilo a slíbilo vyřešení telefonizace jihozápadní části města v příštím roce (předpokládejme, že mají na mysli rok 1997).
- Oba starostové byli dotázáni na plány města (obce) pro příští rok. Nemohli však dát odpověď. Na dotaz smiřického starosty na Finančním úřadu v Hradci Králové mu bylo odpověděno: „Zatím nebyl ještě schválen rozpočet státu na rok 1997. Proto vám nemůžeme zatím sdělit podklady pro hospodaření měst a obcí v roce 1997.“
- Místní kino končí s prodělkem 200 000 korun za rok. Návštěvnost je v průměru jen 10 diváků na jedno představení. Proto bude zřejmě činnost kina v příštím roce ukončena. Bude-li ještě o kino zájem, bude umístěno v nyní restaurované Dvoraně.
- JPP zjistila, že se její nová rubrika zalíbila. Několik jejích zpráv převzaly dokonce i Hradecké noviny. Paní by vám toho ráda prozradila i víc, ale moc se toho nedozví – mnozí mají totiž strach z toho, že to co ví, všechno vyzvoní. Tak zase příště – už v novém roce.

AR stavební spořitelna, a. s.
Oblastní pracoviště Hradec Králové
Riegrovo nám. 1493
telefon 049/38 757

32. prosince již bude pozdě!

(aneb Velká hra AR stavební spořitelny)

Ve dnech 1. listopadu až 31. prosince 1996 vás zveme do poradenských míst AR stavební spořitelny k uzavření smlouvy o stavebním spoření. Ti pohotovější z vás, kteří zaplatili úhradu za uzavření smlouvy do 15. prosince 1996, měli dvě šance na výhru, protože budou zařazeni do dvou kol slosování o zajímavé ceny. V prvním kole se hrálo o 2 automobily Opel Corsa a o 300 peněžitých výher po 500 korunách.

Ti, kteří uzavřou smlouvu o stavebním spoření nyní do 31. prosince 1996, budou společně s první skupinou soutěžících zařazeni do druhého kola slosování o 4 automobily Opel Corsa a o dalších 700 peněžitých výher po 500 korunách.

Tedy suma sumárum, nehraje se o málo:

Celkem o 6 aut Opel Corsa, ve kterých můžete s celou rodinou vyjet šťastně do nového roku 1997 a o 1000 pětistovek, které vylepší zůstatek vašeho účtu stavebního spoření u AR stavební spořitelny.

AR stavební spořitelna pro vás připravila kromě tradičního spoření pro celou rodinu, které může být cestou ke splnění vašich představ o útulném domově, velice aktuální programy zaměřené na privatizaci a rekonstrukci bytového fondu a možnosti získání výhodného úvěru ze stavebního spoření.

Pokud jste se ještě nestali účastníky stavebního spoření, nabízíme vám (po uzavření smlouvy o stavebním spoření a splnění podmínek pro poskytnutí úvěru) výhodný překlenovací úvěr s úrokovou sazbou 7 % – 10 % v závislosti na délce spoření a výši vašich úspor.

AR stavební spořitelna vám nabízí při koupi bytu nebo domu v rámci privatizace zvýhodnění jedné z hlavních podmínek pro poskytování překlenovacích úvěrů. Při poskytnutí překlenovacího úvěru na modernizaci, rekonstrukci nebo koupi nemovitosti a bytu je účastník stavebního spoření povinen složit 50 % cílové částky. Při koupi bytu v rámci privatizace požaduje AR stavební spořitelna od klienta po zvážení pouze 20 % – 50 % z cílové částky. Dospořit zbytek do 50 % cílové částky je účastník stavebního spoření povinen do 4 let.

Velmi důležité je přesvědčit se. Zastavte se v poradenském místě AR v Agrobance Praha a.s., Smiřice. Naši odborníci jsou připraveni vám poskytnout vyčerpávající informace.

32. prosince již bude pozdě!!

Uzavřete-li

ještě do 31. prosince 1996 smlouvu o stavebním spoření u AR stavební spořitelny,

získáte

- 25% příspěvek státu, úrok až 4 %
- výhodný úvěr s úrokem 6 %, průměrný roční výnos až 14 % a **zúčastníte se Velké hry s Boženou.**

Smlouvy zaplacené do 15. prosince byly zařazeny do dvou kol slosování. V prvním kole se hrálo o 2 automobily Opel Corsa a o 300 peněžitých výher po 500 korunách.

Smlouvy se zaplacenou úhradou ještě **do 31. prosince 1996** budou společně s první skupinou zařazeny do **druhého kola slosování o 4 automobily Opel Corsa a o dalších 700 peněžitých výher po 500 korunách.**

Adresy poradenských míst AR stavební spořitelny – infolinka 185. Informace také v Agrobance, Raiffaisenbank, Česko-rakouské pojišťovně a střediscích služeb PVT.

Pro lepší názornost Vám předkládáme několik příkladů, které Vám pomohou pochopit systém financování Vámi kupované nemovitosti.

Příklad č. 1 – Kupní cena bytu je stanovena na částku Kč 100 000,–

Cílová částka smlouvy o stavebním spoření:	100.000,– Kč
Tarif spoření:	Rychlý
Počáteční minimální akontace na účet stavebního spoření:	20.000,– Kč
Měsíční minimální vklad na účet stavebního spoření:	385,– Kč
Splátka úroku z překlenovacího úvěru (10 %):	833,– Kč
Celková měsíční splátka po dobu 4 let:	1.218,– Kč
Po dosažení termínu přidělení úvěru ze stavebního spoření, t.j. po 4 letech – splátka úvěru ze stavebního spoření (6 %), s dobou splatnosti úvěru 106 měsíců:	600,– Kč
Zajištění úvěru 1 ručitelem, nebo nemovitostí (byt) nebo depozitem u jiné banky.	

Příklad č. 2 – Kupní cena bytu je stanovena na částku Kč 90 000,-

Cílová částka smlouvy o stavebním spoření:	90.000,- Kč
Tarif spoření:	Rychlý
Počáteční minimální akontace na účet stavebního spoření:	18.000,- Kč
Měsíční minimální vklad na účet stavebního spoření:	345,- Kč
Splátka úroku z překlenovacího úvěru (10 %):	750,- Kč
Celková měsíční splátka po dobu 4 let:	1.095,- Kč
Po dosažení termínu přidělení úvěru ze stavebního spoření, t.j. po 4 letech – splátka úvěru ze stavebního spoření (6 %), s dobou splatnosti úvěru 106 měsíců:	540,- Kč
Zajištění úvěru 1 ručitelem, nebo nemovitostí (byt) nebo depozitem u jiné banky.	

Příklad č. 3 – Kupní cena bytu je stanovena na částku Kč 80 000,-

Cílová částka smlouvy o stavebním spoření:	80.000,- Kč
Tarif spoření:	Rychlý
Počáteční minimální akontace na účet stavebního spoření:	16.000,- Kč
Měsíční minimální vklad na účet stavebního spoření:	310,- Kč
Splátka úroku z překlenovacího úvěru (10 %):	667,- Kč
Celková měsíční splátka po dobu 4 let:	977,- Kč
Po dosažení termínu přidělení úvěru ze stavebního spoření, t.j. po 4 letech – splátka úvěru ze stavebního spoření (6 %), s dobou splatnosti úvěru 106 měsíců:	480,- Kč
Zajištění úvěru 1 ručitelem, nebo nemovitostí (byt) nebo depozitem u jiné banky.	

Příklad č. 4 – Kupní cena bytu je stanovena na částku Kč 70 000,-

Cílová částka smlouvy o stavebním spoření:	70.000,- Kč
Tarif spoření:	Rychlý
Počáteční minimální akontace na účet stavebního spoření:	14.000,- Kč
Měsíční minimální vklad na účet stavebního spoření:	270,- Kč
Splátka úroku z překlenovacího úvěru (10 %):	583,- Kč
Celková měsíční splátka po dobu 4 let:	853,- Kč
Po dosažení termínu přidělení úvěru ze stavebního spoření, t.j. po 4 letech – splátka úvěru ze stavebního spoření (6 %), s dobou splatnosti úvěru 106 měsíců:	420,- Kč
Zajištění úvěru 1 ručitelem, nebo nemovitostí (byt) nebo depozitem u jiné banky.	

Příklad č. 5 – Kupní cena bytu je stanovena na částku Kč 60 000,-

Cílová částka smlouvy o stavebním spoření:	60.000,- Kč
Tarif spoření:	Rychlý
Počáteční minimální akontace na účet stavebního spoření:	12.000,- Kč
Měsíční minimální vklad na účet stavebního spoření:	230,- Kč
Splátka úroku z překlenovacího úvěru (10 %):	500,- Kč
Celková měsíční splátka po dobu 4 let:	730,- Kč
Po dosažení termínu přidělení úvěru ze stavebního spoření, t.j. po 4 letech – splátka úvěru ze stavebního spoření (6 %), s dobou splatnosti úvěru 106 měsíců:	360,- Kč
Zajištění úvěru 1 ručitelem, nebo nemovitostí (byt) nebo depozitem u jiné banky.	

Příklad č. 6 – Kupní cena bytu je stanovena na částku Kč 50 000,-

Cílová částka smlouvy o stavebním spoření:	50.000,- Kč
Tarif spoření:	Rychlý
Počáteční minimální akontace na účet stavebního spoření:	10.000,- Kč
Měsíční minimální vklad na účet stavebního spoření:	195,- Kč
Splátka úroku z překlenovacího úvěru (10 %):	417,- Kč
Celková měsíční splátka po dobu 4 let:	612,- Kč
Po dosažení termínu přidělení úvěru ze stavebního spoření, t.j. po 4 letech – splátka úvěru ze stavebního spoření (6 %), s dobou splatnosti úvěru 106 měsíců:	300,- Kč
Zajištění úvěru 1 ručitelem, nebo nemovitostí (byt) nebo depozitem u jiné banky.	

K výše uvedeným příkladům je nutno dodat, že máte možnost provést podle vlastní finanční situace akontaci na účet stavebního spoření v rozmezí 20–50 % a výši měsíčního vkladu urychlit dobu dospoření a tak snížit náklady

spojené s poskytnutím překlenovacího úvěru a úvěru ze stavebního spoření. Jsme připraveni Vám podle Vašeho přání vytvořit příslušný finanční model včetně dalšího bezplatného poradenství o stavebním spoření.

Rádi Vás uvítáme na našem regionálním nebo oblastním pracovišti.

Vaše AR stavební spořitelna, a.s.

VYUŽIJTE NABÍDKY AR STAVEBNÍ SPOŘITELNY PŘI KOUPI PRIVATIZOVANÉHO BYTU

Veškeré bližší informace

k Velké hře AR a k bytovému spoření vám poskytne smiřické pracoviště AGB:

Filiálka Pardubice
pracoviště Smiřice
Palackého 98
503 03 Smiřice
tel., fax 049/5941211

Informace vám podají:
pí Dvořáková
pí Reichová

Vážení obyvatelé města, vážení přátelé,

dostává se Vám do ruky materiál AR stavební spořitelny. AR stavební spořitelna byla na českém trhu jako první v oblasti poskytování služeb spojených se stavebním spořením. A také jako první mezi stavebními spořitelnami začala pro své klienty poskytovat výhodné úvěry ze stavebního spoření a tak napomohla a nadále napomáhá svým klientům v řešení potřeb spojených s bydlením.

Bydlení, bytová politika, privatizace bytového fondu jsou pojmy, se kterými se setkáváte denně a které mají podstatný vliv na spokojenost Vás, občanů. Pokud se Vás tyto pojmy dotýkají nebo v blízké době budou dotýkat, potom následující informace jsou určeny právě Vám.

AR stavební spořitelna je peněžním ústavem, který svými finančními nabídkami a aktivitami pomáhá řadě měst, obcí a jejich občanům, kteří mají v rámci privatizace bytového fondu možnost koupit byt do soukromého vlastnictví. Pro úspěšnou realizaci tohoto záměru má AR stavební spořitelna připraven kvalitní kolektiv svých zaměstnanců a také externích spolupracujících společností. Jsme si vědomi skutečnosti, že bytová otázka je velmi citlivá pro každého občana, neboť je jednou z jeho nejzákladnějších potřeb. Proto k této záležitosti přistupuje AR stavební spořitelna s maximální odpovědností, se snahou **vytvořit odpovídající podmínky pro každého dosavadního příjemce.**

Možnost koupě privatizovaného bytu je pro Vás jistě velmi závažným životním krokem a je proto namístě připomenout, že:

- již soukromé vlastnictví bytu je výhoda
- koupě privatizovaného bytu je mnohem lacinější v porovnání s běžnou tržní cenou bytů
- jedná se o kvalitní investici do majetku, který ani pro budoucnost neztrácí svoji cenu a bude sloužit Vám a Vaším dětem
- okamžitě se zbavíte finanční zátěže spojené s blízkým uvolněním regulovaného nájemného.

AR stavební spořitelna Vám svoji následující nabídkou pomůže získat odpovídající finanční prostředky na koupi bytu za velmi výhodných podmínek, které Vám umožní stát se v krátké době vlastníky bytu.

Pokud jste se ještě nestali účastníky stavebního spoření, AR stavební spořitelna Vám po uzavření smlouvy o stavebním spoření nabízí poskytnutí výhodného překlenovacího úvěru s úrokovou sazbou v rozmezí 7–10 % v závislosti na délce spoření a výši Vašich úspor.

Další výhodou, kterou Vám AR stavební spořitelna nabízí je, že při koupi bytu v rámci privatizace bytového fondu je požadováno složit na Váš účet pouze 20 % z cílové částky. Pro názornější příklad uvádíme, že cílová částka uvedená Vámi ve smlouvě je rovna kupní ceně bytu.

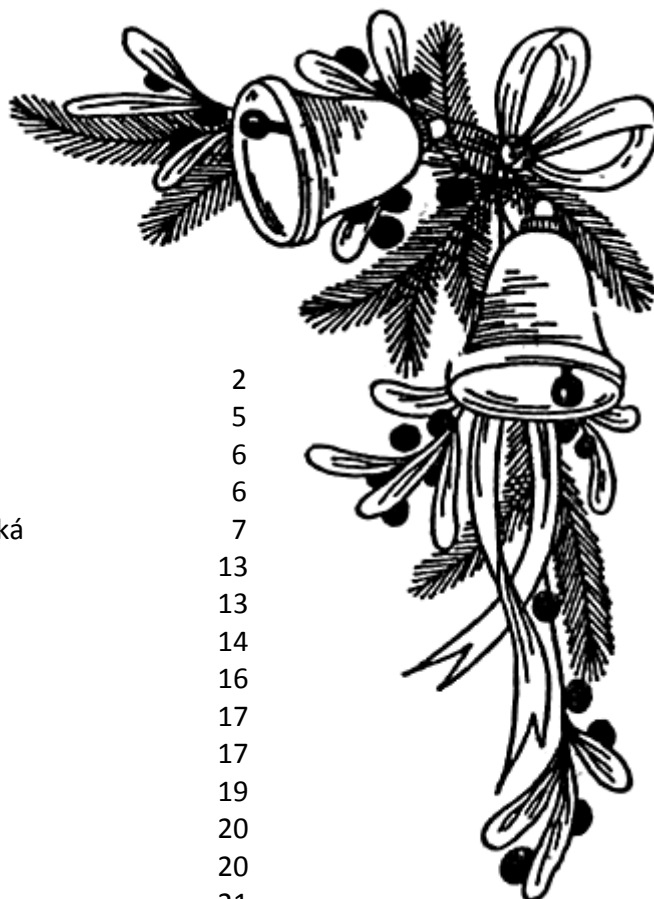
Pro získání překlenovacího úvěru je nutné dodržet tento postup:

- uzavřít smlouvu o stavebním spoření s rychlým tarifem a zaplatit úhradu za uzavření této smlouvy ve výši 1 % z cílové částky, cílová částka se rovná kupní ceně bytu
- podat žádost o poskytnutí překlenovacího úvěru, včetně dokladů prokazujících jištění a ručení ručiteli, vkladem, nemovitostí nebo bytem
- vložit nebo postupně naspořit na účtu stavebního spoření minimálně 20 % z cílové částky a AR stavební spořitelna poté poskytne úvěr ve výši kupní ceny a současně vinkuluje prostředky na účtu stavebního spoření do doby splacení poskytnutého překlenovacího úvěru
- do doby poskytnutí úvěru ze stavebního spoření klient splácí úroky z poskytnutého překlenovacího úvěru a dospojuje na svém účtu stavebního spoření tak, aby nejpozději do 4 let dosáhl jeho vklad na účtu stavebního spoření 50 % cílové částky, tzn. že je překlenovací úvěr poskytnut v trvání 2–4 let
- po přidělení úvěru ze stavebního spoření je úspora klienta použita k úhradě pohledávky a v další fázi klient splácí úvěr ze stavebního spoření s úrokovou sazbou 6 % s dobou splatnosti 9 let

Obsah:

Národní kulturní památka ve Smiřicích	2
Slovo starosty Smiřic	5
Slovo starosty Holohlav	6
Z jednání městského zastupitelstva	6
M. Volák: Rok 1619 a Eliška Kateřina Smiřická	7
Pamětníci soutěžili (tenis)	13
Černožice připravují oslavy	13
KM: Několik rad k Vánocům	14
Smiřičtí fotbalisté na podzim úspěšní	16
MěÚ: Proč se kácely stromy?	17
KM: Čím potěšit o Vánocích své nejbližší?	17
Úspěchy dopravního kroužku MDDM	19
Ing. L. Kupka: Jen houska?	20
MV: Ve škole máte bombu!!!	20
Jak jsme volili do senátu	21
Důchodci na cestách	22
Z historie domů ve Smiřicích	22
Z matriky Městského úřadu	24
Jedna paní povídala...	28
Inzerát: Česká kooperativa	29
Inzerát: AR stavební spořitelna, a.s.	30

*Pěknou vánoční pohodu
a mnoho dobrého v novém roce*

ZPRAVODAJ Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Příspěvky i vzkazy zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Vychází nepravidelně jednou za čtvrtletí.

Tiskne: AGRODAT Nové Město nad Cidlinou

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu. Prodej v prodejnách tisku.

Uzávěrka příštího čísla do 20.2.1997

Cena jednoho výtisku 8,– Kč. Předplatné na celý rok 28,– Kč.

Náklad 420 výtisků.